

NYE MANUSKRIPTUDVIKLERE

2024

SYDDANSK UNIVERSITET

Hvorfor gemme sine historier?

Manuskriptudvikling

SDU

KÆRE FILM OG TV-BRANCHE

Så er to nye hold af manuskriptudviklere udklækket fra SDU's uddannelse Manuskriptudvikling. De kommer både fra vores heltids og deltidsuddannelse. I dette manuskatalog præsenterer en del af dem sig selv og deres manuskriptide, som de har arbejdet med under uddannelsen.

Stort og varmt tillykke til alle, der er nyuddannet og nu står ved tærsklen til medieproduktions-branchen. Vi fra SDU vil appellere til, at branchen tager åbensindet imod jer og den diversitet af nyt talent og sprudlende, vigtige ideer, som I repræsenterer. Både I og jeres ideer dækker en bred palet af kreativitet, mangfoldighed, stemninger, stemmer, budskaber, refleksioner og oplevelse fra mange ender og kanter af verden og livet. Den bredde er vigtig for danske film og seriers udvikling. Husk at opøge branchen tålmodigt, så de lærer jer at kende og kan give jer en fair chance.

Også tak til jeres dygtige og engagerede undervisere, som har været vigtige og udholdende guides på jeres manuskriptudviklingsrejser.

Manuskriptudvikling SDU er afhængig af en velvillig dansk mediebranche, der bakker op om vores studerende både under og efter uddannelse. Ved pitching af deres film- og serie-ideer ved Svend Filmdage d. 28/8-24 stillede disse otte generøse branchefolk op, som vi ønsker at takke for indsatsen:

Branchepanelet:

- Marcella Dichmann (producer, SF Studios)
- Claus Bjerre (instruktør)
- Lasse Handberg (producer, Ulla Film)
- Andreas Bense (producer, DR)
- Miriam Nørgaard (producer, Growing Stories)
- Jonas Bagger (producer, Zentropa)
- Abbi Moreno (instruktør & producent, Goodwill Film)
- Eva Jakobsen (producer Snowglobe)

Jeres indsats og feedback er uundværlig.

Vi skylder desuden en stor tak til både **FilmFyn og Svend Event**, som igen i år valgte at sponsere vores arrangement. 1000 tak for opbakningen. Uden jer, intet arrangement. Tak for at støtte talentudviklingen på Fyn.

Til sidst skal lyde et stort tillykke til Manuskriptudvikling og SDU med uddannelsens 10 års jubilæum i år, 2024. Uddannelsen startede i 2014, hvor vi – på opfordring fra branchen – startede 1. årgang op. Der er løbet meget vand i åen siden da, og utroligt mange dygtige og kreative manuskriptudviklere har vist os tilliden at uddanne dem, og en stor del er nu ude og gør en forskel i branchen. Det er vi megastolt og taknemmelige over at have været en del af.

De bedste hilsner fra

Heidi Philipsen

Faglig leder af Manuskriptudvikling
(heidij@sdu.dk)

SVENDBORG
EVENT

Filmfyn

NYE MANYSKRIPTUDVIKLERE 2024

CHERI ALBERTE EJLERTSEN	4
CILLE MALENE SØRENSEN	8
DAGMAR GORICA PETERSEN	12
EMILIE SPLIID PEARCE	16
FREJA ELSE JOHANSEN	20
ISABELLA LERCHE	24
JONATHAN HANSEN MEIJBURG	28
KAREN WIDDING	32
KIRSTINE LILLEØRE HOUGAARD	36
LINE DRUEDAL LEONHARDT	40

NYE MANYSKRIPTUDVIKLERE 2024

MAJA GOTLAND SVENDSEN	46
METTE HORNBEK HANSEN	48
METTE HEIDI B. SKOTTE	52
MIKALA CHRISTENSEN	56
RUNE BECH NIELSEN	60
SUSANNE MARIE KOEFOED	64
TJELLE VEJRUP	68
VERONICA KEYCER	72

Mail: CherAlberte@gmail.com

Tlf.: +45 60 72 12 90

Uddannelse: Multimediedesigner samt medievidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

CHERI ALBERTE EJLERTSEN

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg har altid haft en passion for at fortælle historier. Evnen til at påvirke følelser gennem ord og fantasi, uanset om det er det uhyggelige, sørgelige eller glade, fascinerer mig dybt. Det er netop dette, jeg elsker ved film. Jeg elsker film, som leger med vores følelser og anskuer verdenen på en helt ny måde/eller kan få en til at føle sig mindre alene. De fortællinger, der kan hjælpe os med at udtrykke og forstå følelser og tanker, som vi selv finder vanskelige at sætte ord på. Det er hvad jeg håber på, at opnå med mine egne fortællinger.

Jeg er uddannet multimediedesigner, og det var her, min interesse for selv at skabe fortællinger og film for alvor tog form. For at udvide min viden valgte jeg derfor at starte en uddannelse i medievidenskab med manuskriptudvikling som tilvalgsfag, da det er den del af filmprocessen, jeg finder mest spændende. Jeg elsker at skrive, og der er noget terapeutisk i at dirigere ens følelser og omdanne dem til karakterer og situationer, som andre forhåbentlig vil kunne relatere til og finde genkendelse i. Jeg stræber efter at skabe fortællinger hvor publikum ikke kun bliver underholdt, men også følelsesmæssigt berørt.

Det jeg vil udforske med min historie *Skjult*, er ideen om at skulle løsrive sig fra sin familie, og dermed miste den stabilitet og fundament der har så stor betydning for ens liv. Jeg har selv haft tendens til, eller været vidne til, personer i mit liv, gentagne gange tilgive familiemedlemmer bare fordi det er familie. Derfor kunne det være interessant at lege med ideen om hvor langt den undskyldning kan række, og hvornår man er tvunget til at sige stop. *Skjult* omhandler det 23-årige curtingbarn Shiva, der en weekend vender hjem til sit barndomshjem for at sortere ud i gamle sager. Shiva begynder pludselig at huske fragmenter af en traumatisk hændelse, hun har fortrængt - og som familien holder skjult. Nu må Shiva begynde at efterforske familiens hemmeligheder uden at vække mistanke, da det kan koste hende alt, hvad hun har. Skal hun stole på sin egen skrøbelige hukommelse eller vælge at tro på familiens version af sandheden?

1 EXT. FAMILIEN MANDERUPS HUS - NAT

TEKST: 18. MARTS

Vi ser et gammel palæ, som er yderst vedligeholdt. Huset er omringet af grønt, næsten øde, bortset fra ét enkelt nabohus.

Et svagt lys kommer til syne inde i det store mørke hus. Igennem vinduerne kan man se, at det bevæger sig fra stueetagen og op til 1. Sal

2 INT. FAMILIEN MANDERUPS HUS, TRAPPE - NAT

Vi ser nogle FØDDER, som tager varsomme skridt. Langsomt og forsigtigt bevæger de sig op af nogle trappetrin, så lydløst som muligt.

3 INT. FAMILIEN MANDERUPS HUS, KORRIDOR - NAT

SHIVA (23), lister sig ned af den lange korridor, forbi en række af værelser. De mange døre bliver lyst op af hendes Iphone, som hun benytter som lygte.

Hun træder fortsat varsomt og er i gang med et telefonopkald. Hun har AirPods i det ene øre, og det andet øre frit.

KASPER (V.O.)

Kan det ikke vente til i morgen,
Shiva?

SHIVA

(Hvisken)

Nej! Det-

Shiva stopper brat op foran døren til et af værelserne. Lyden af FODTRIN på et knirkende trægulv kan høres derinde fra.

Hun slukker skærmen på sin Iphone, og bakker langsomt hen mod en dør bag hende, uden at fjerne øjnene fra værelset. Hun tager forsigtigt i håndtaget bag hende. Der er låst.

KASPER (V.O.)

Shiva?

Shiva kigger over mod en dør for enden af gangen. Hun tøver. Lyset tænder i værelset foran hende, så Shiva lister afsted mod enden af gangen.

INT. FAMILIEN MANDERUPS HUS, GÆSTEVÆRELSE - NAT

Shiva åbner døren og dørhåndtaget laver en knirkende lyd. Hun gyser, træder ind i rummet og lader døren bag hende stå på klem.

Shiva lyser rundt i værelset. Det er et ubrugt, nyrenoveret gæsteværelse, nymalet, med minimalistisk stil og rene linjer.

Hun lyser ned på gulvet, der er beklædt af et malplaceret persisk tæppe. Hendes blik er fanget der i et par sekunder. Kaspers stemme fra den ene Airpod bringer hende tilbage til virkeligheden.

KASPER (V.O.)

Shiva, hallo! Hvad sker der?

SHIVA

Jeg kan ikke gå op på loftet uden at vække dem allesammen.

Shiva sætter sig ned på hug, og løfter tæppet en smule, for at kigge under det.

KASPER (V.O.)

Shiva, du kan ikke bare ringe kl. lort om natten... Jeg er sikker på det kan vente til i morgen.

Shiva registrerer ikke hvad Kasper siger.

SHIVA

Ikke uden, at de opdager det!

Kasper sukker højlydt. Shiva lyser ned på trægulvet, der før var skjult af tæppet.

Hun får et chok og slipper tæppet.

Hun rejser sig op og træder langsomt tilbage, som i en trance.

SHIVA (CONT'D)

Det var her...

Shiva står nu fastlåst foran døren, som stadig er på klem. Det er helt mørkt, bortset fra hendes mobil, rettet mod tæppet. Lyden af SKRIDT der nærmer sig fra gangen, får hende til at slukke det. Der bliver helt mørkt.

SHIVA (CONT'D)

... Det var her det skete.

Lyden af skridtene stopper pludselig og hun tænder telefonen igen, på laveste lysstyrke og lyser rundt. Tæppet er væk. Rummet ser helt anderledes ud, som er hun transporteret 16 år tilbage i tiden.

Bag Shiva kommer et ØJE til syne i døråbningen, og døren bliver laaaaangsomt åbnet helt op, uden at hun opdager det.

Vi følger Shivas synsvinkel idet hun kigger ned mod sin ene hånd, hvor hun nu holder en hvid kaninbamse. Hun gisper og mister grebet om den. Hun rækker ned efter den og samler den op. Vi ser silhuetten af en person nu stående bag hende, idet hun igen står op. Hun kigger på bamsens ben, der er malet rød af blod.

En varm stemme bryder stilheden. *(Man skal ikke være i stand til at høre hvilket familiemedlem det er)*

FAMILIEMEDLEM (O.S.)

(Hvisken)

Shiva, hvad laver du her? Du skal tilbage i seng.

En kærlig hånd bliver lagt på hendes skulder.

Shiva vender sig, for at kigge på personen. Kameraet holder fokus på Shiva og hendes livløse ansigt. Vi ser ikke hvem, der snakker til hende.

FAMILIEMEDLEM (O.S.) (CONT'D)

(Hvisken)

Shhh... det hele skal nok gå.

Shiva vender sig igen, tilbage som før. Der zoomes langsomt ud, og man kan se at Shiva igen står i det moderne nyrenoveret værelse. Døren på klem bag hende.

Mail: cille_malene@hotmail.com

Tlf.: +45 22 87 06 97

Uddannelse: Medievidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

CILLE MALENE SØRENSEN

OM CILLE:

- 30 år
- Idérig arbejdshest
- Erfaring indenfor podcast og radio. Bl.a. som tilrettelægger og manusopbygger.
- Kendetegn: sorte jokes og solbriller i panden

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg bruger meget af min vågne og sovende tid på at fundere, tænke og dagdrømme. Finde på scenarier i mit hoved og tænke over hvad parret i supermarkedet mon snakkede om? Det var derfor interessant for mig at læse Manuskriptudvikling og lære hvordan mine tanker og idéer kunne struktureres til historier. Samtidig ville jeg gerne lære mere om dramaturgi og spændingsopbygning og hvordan dette bruges aktivt i fortællinger.

MANUSKRIPTUDDRAG

Det vedhæftede manusudrag er fra den serie jeg udviklede på manuskriptforløbet.

PAUSERUMMET er en sitcom krydret med obskure karaktere og plotlines.

I første afsnit møder vi hovedkarakteren Lise på hendes første dag på den nye arbejdsplads. Lise er moralsk fordærvet og gør kun ting for egen vinding. I vedlagte scene møder hun receptionisten Paula, der ved at have et forhold, med sin egen grandfætter, selvfølgelig, er et interessant bekendtskab for Lise.

Serien foregår i et virksomhedskompleks hvori seks forskellige firmaer har hovedkontor. Virksomhedernes ansatte mødes på kryds og tværs i det fælles pauserum.

Pauserummet er seriens eneste lokation, hvorfra alle konflikter udfolde sig. Jeg valgte én arena for i stedet at kunne udfolde et stort persongalleri. Samtidig synes jeg det var interessant at lege med hvad ét rum kunne.

Paula hælder filterkaffe i to kopper.

LISE

Ellers tak.
(beat)
Er du glad for at være i
receptionen?

PAULA

Mælk?

LISE

Nej tak.

Paula hælder mælk i de to kopper.

PAULA

Du må undskyldte, jeg plejer at være
mere munter. Det er fordi jeg
gennemgår noget med Alex..

Paula går hen og sætter sig ved et bord med de to kopper
kaffe. Lise går med og sætter sig en stol væk fra Paula.
Paula skubber en kop henimod hende. Lise kigger forvirret på
koppen. Hun drikker ikke kaffe.

PAULA

..Jeg er nødt til at fortælle det
til nogen og jeg ved godt, at vi
lige har mødt hinanden, men jeg
føler jeg kan betro mig til dig..
Den slags kan jeg mærke..

Lise ser forundret ud.

LISE

Jamen okay.. Hvad foregår der så?

Paula lægger en håndfuld med sukkerposer på bordet, tager
selv en lille aflang pose, slår den mod sin hånd og hælder
den i kaffen. Hun rykker en stol tættere på Lise og læner sig
ind i mod hende. Lise trækker sig lidt tilbage i stolen.

Paula begynder at snakke, mens hun tager endnu en lille pose
med sukker.

PAULA

Mig og Alex har været sammen i et
par måneder. Altså vi er ikke
kærester, men det går da den vej
føler jeg. Han kommer ned i
receptionen og holder kyssepause..
Altså han holder pause og så kysser
vi..

(hun smiler)
Og vi er sammen hver weekend..

Paula rører rundt i sin kaffe. Lise tager hånden ned i sin taske. Hun fisker en redbull op. Det er hendes form for kaffe.

PAULA
Men så kommer min far ind en dag.
Altså du ved Hans?

LISE
Ja, ham kender jeg fra..

PAULA
Altså han kommer ind en dag, fordi han skulle råbe lidt af Lilian eller noget, men så ser han Alex og spørger om hans far hedder Fritz! Hvilket Alex siger ja til.. Så kigger min far sådan lidt på ham og så griner han bare! Så krammer han Alex og siger
(imiterer Hans)
"det er fandme løgn. Så arbejder fætter Fritz søn i min bygning!"

I det øjeblik tager Lise en tår af sin redbull og får den næsten galt i halsen.

PAULA
Så Alex er min fucking grandfætter!
Er det ikke fucked. Altså vi vidste det selvfølgelig ikke. Vi ser aldrig den side af familien.
(beat)
Så nu ved vi ikke hvad vi skal gøre, men vi kan ikke blive ved med at ses. Eller hvad? Er det mærkeligt? Altså vi kender jo ikke hinanden som familie.
(beat)
Vi kender hinanden som.. Jaaa.. Den man vil holde kyssepause med.

Det sidste siger hun med et drømmende blik mens hun bider sig diskret i læben. Som om det kommer helt naturligt når hun tænker på sex med Alex.

Paula er åbenlyst interesseret i at blive ved med at have sex med sin fætter. Det tiltaler Lise. *Måske kan hun få det sjovt med Paula.*

Mail: contactdagmar@gmail.com

Tlf.: +45 81 27 44 10

Uddannelse: BA i Medievidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

DAGMAR GORICA PETERSEN

OM DAGMAR:

- 23-årig københavner med dansk/makedonsk blod i årene
- Udadvendt, ambitiøs og energisk ung kvinde
- Har instrueret, klippet og medvirket i flere musikvideoer
- Erfaring med SoMe-arbejde, PR og kommunikation, koncertfotografering, grafisk design m.m.

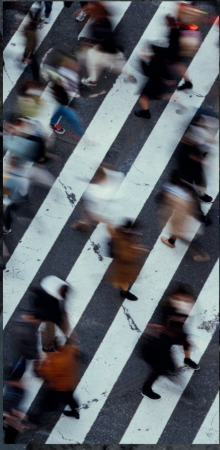
HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg er født og opvokset i Søborg, men med en stor del af min familie fra Makedonien. Mit liv har altid været fyldt med lidt af det hele fra begge af mine nationaliteter, og har på intet tidspunkt været kedeligt. Dog har det også resulteret i at jeg, især som enebarn, har manglet en rod i det at skulle tilhøre noget bestemt, grundet mit multikulturelle liv. I stedet blev jeg med tiden min egen, som ikke bare kunne indsættes i en kasse af dansk/makedonske unge kvinder. Her begyndte så det kreative at fylde.

Da jeg en dag i 8. klasse skulle undersøge hvilken videregående uddannelse jeg ønskede - et kæmpe pres på os i den alder, hvis jeg skulle være helt ærlig. Men det gav mening i sidste ende og brikkerne til at skabe min fremtid bestod primært af film.

Kærligheden og passionen for at skabe, være kreativ og fortælle historier, det blev for mig en realitet gennem en medievidenskabelig-uddannelse, med manuskriptudvikling som det perfekte tilvalg.

Alle historiefortællere er ikke ens. Hver især har deres egen unikke måde at give liv til fortællingerne. Derfor ønskede jeg at kunne styrke min måde at dele de historier, som jeg gerne vil fortælle.

NÅR SIRENEN LYDER

EN SERIE AF
DAGMAR GORICA PETERSEN

19 EXT. SLOTSPLADSEN, TIVOLI - DAG

19

Aleksander og Julie kommer gående fra Rasmus Klumps legeplads, hvor de lige har fået sig en pandekage hver. Begge går og snakker indtil de pludseligt griner, idet Julie får syltetøj overalt i ansigtet. De bevæger sig tættere på Slotspladsen.

Aleksander stopper op for at finde vådservietter i tasken.

ALEKSANDER

Vent lige et øjeblik min skat, så får vi det lige fjernet.

JULIE

Aye aye, hr. Kaptajn!

Aleksander begynder at grine.

Han går ned på et knæ og lægger tasken på jorden. Julie fortsætter med at gå tættere på slottet. Man kan høre mange børnefamilier fylde Tivoli op med god stemning i baggrund mens Aleksander frustreret ikke kan finde vådservietterne.

ALEKSANDER

Åh Dea, min elskede, hvor har du lagt dem?

JULIE

Se far! Tror du soldaterne bor her?

Julie peger på skilderhusene, der står placeret foran bygningen på pladsen. Han kigger kort op mod Julie, også for at se hvor langt hun er gået.

ALEKSANDER

Hmm, det er meget muligt, min skat.

Frustreret fortsætter Aleksander med at lede i tasken, og pludselig føler han noget bekendt i taksen og fisker dem op.

ALEKSANDER (CONT'D)

Jeg fandt dem! Kom, så kan vi få det syltetøj væk.

Julie vender sig om mod sin far. Hendes glade humør forsvinder brat og hun stirre nu på himlen. Aleksander kigger undrende på Julie.

I det vi langsomt følger ham mens han rejser sig, med blikket fortsat på Julie, ses noget bag Aleksander. Det ligner en sort ballon eller en stor mørk fugl, der var i gang med at falde. Himlen er så blå og skyfrit, at alt kan ses på lang afstand.

Aleksander får øje på den uidentificerbare plet, og ser den forsvinde bag de københavnske bygninger. Frygt kryber sig over Aleksanders ansigt, idet han med et løber mod Julie og når lige at gribe fat om hende.

I et spilt sekund er der lyddødt. Et skarpt lys.

CUT TO BLACK.

Mail: emiliesc@gmail.com

Tlf.: +45 31 69 19 98

Uddannelse: BA og en MA i Film- og TV-studier

Manuskriptudvikling: Deltid

EMILIE SPLIID PEARCE

OM EMILIE:

- Manuskriptforfatter
- Har arbejdet i filmbranchen siden 2010, hvor jeg har arbejdet som PA for Lars von Trier i en årrække, og senere som producerassistent, junior producer og udviklingsproducer hos andre store produktionsselskaber i København.
- Har en BA og en MA i Film- og TV-studier fra the University of Warwick i England, og har siden 2020 fokuseret på at udvikle mine skriveevner, mens jeg sideløbende oversætter manuskripter for Film- og TV-industrien.

HVORFOR MANUSKRIFTUDVIKLING?

Det er ikke en hemmelighed der er brug for en diversificering i de stemmer der høres og historier der fortælles i danske film og TV-serier. Det ved jeg branchen er mere end godt i gang med at gøre noget ved det. Det vil jeg gerne være en del af.

Min far er fra det sønderjyske bøhland, hvor jeg er født og opvokset, min mor er dansk-italiensk københavner, min mand er englænder og jeg opdrager nu mine egne børn i en skøn blanding af kulturer. Jeg er dansk, men med et iboende perspektiv på Danmark udefra. Derfor er jeg også optaget af at beskæftige mig med møder og sammenstød mellem kulturer og måder at leve på, og nærer en stor nysgerrighed på alle slags mennesker og det der driver dem.

Jeg har været heldig nok til at få lov at arbejde med nogle af de dygtigste instruktører og manuskriptforfattere i Danmark, og jeg søgte ind på manuskriptudvikling for en dag også at finde min egen stemme iblandt dem. Den dybere forståelse jeg har fået for hvad jeg vil kalde "story maths", altså struktur og dramaturgi, og hvordan jeg bruger det, har haft en transformativ betydning for måden jeg idéudvikler og former mit materiale på. Nu ser jeg frem til at forbedre mit håndværk og høre min egen stemme ude i den virkelige verden.

INT. PETER-MARKS HJEM, KØKKEN - MORGEN

En elegant kvinde, klædt i en klassisk hvid silkeskjorte og mørke bukser, sidder ved spisebordet i et stort, lyst køkken, og spiser skyr og drikker kaffe, mens hun læser et manuskript. Det er NINA (57), Peter-Marks mor.

På væggene i køkkenet hænger indrammede kunstplakater fra Louisiana og billeder af hende selv sammen med Peter-Mark fra årenes løb.

Det er et indbydende, smukt rum, med store tomme overflader, og hvor alt har en plads.

Peter-Mark kommer til syne i boksershorts. Han går direkte hen til køleskabet efter et glas juice. Nina kigger kort op fra manuskriptet.

NINA
Godmorgen, skat.

PETER-MARK
Hej mor.

Han går hen og sætter sig ved bordet og nurser sine tømmermænd lidt. Nina rynker lidt på næsen af hans lugt, men forsætter med at læse.

NINA
Lov mig du tager et bad før du går nogle steder.

PETER-MARK
Jaja.

NINA
Jeg kører om 10 minutter hvis du vil have et lift.

PETER-MARK
Jeg tager bare et S-tog.

Nina lægger manuskriptet fra sig og ser på sin søn.

NINA
Hvordan går det på din praktikplads?

PETER-MARK
Det går fint.

NINA
Og hvornår får I at vide hvem af jer de beholder?

PETER-MARK

Mm, til sommer når vi er færdige tror jeg.

Nina kigger bedømmende på sin søn.

NINA

Du er godt klar over du ikke er garanteret det job bare fordi jeg kender Bo, ikk'?

PETER-MARK

Mor.

Orker ikke den her snak igen.

NINA

De andre praktikanter er mindst lige så motiverede.

PETER-MARK

Det ved jeg godt.

NINA

Dit udseende og din charme rækker langt--

PETER-MARK

MOR!

NINA

Peter-Mark, jeg vil bare sikre mig du ikke låner dig tilbage og udelukkende stoler på de evner du bruger til at samle piger op på Museo med.

PETER-MARK

Det gør jeg da heller ikke. Lige nu knokler jeg løs på vores EU-ansøgning.

Nina løfter øjenbrynene.

NINA

Okay...? På den periodefilm jeg også har støttet?

PETER-MARK

Unge Soldat. Ja.

NINA

Og det er dig der skriver den?

PETER-MARK

Det er jo selvfølgelig ikke mig der skriver den, mor, men Astrid og jeg har arbejdet non-stop de sidste 14 dage på at indsamle 3 millioner obskure bilag og budgetter og kontrakter.

Nina har svært ved at holde masken.

NINA

Nå da. I er vist nogle rigtige små super-producere. Er det så også jer der har forhandlet aftalerne på plads?

PETER-MARK

Hvad? Nej, men--

NINA

Jeg driller, skat. Det er bare ikke så tit jeg har set dig gøre dig så umage.

Hun roder ham lidt i håret, smiler, og pakker så sit manuskript ned i tasken. Ser ikke det gør ondt på ham.

NINA (CONT'D)

Jeg er hjemme ved sekstiden. Så kan vi snakke videre over et glas vin. Lyder det ikke hyggeligt?

PETER-MARK

Jeg ved ikke hvornår jeg kommer hjem. Vi har deadline i morgen.

Nina bøjer sig ned giver ham et kys på kinden. Gnubber løbestiften væk.

NINA

Okay, skat. Rigtig god arbejdslyst.

Hun tager sin kop og skål, sætter dem i vasken, og forlader køkkenet mens Peter-Mark sidder alene tilbage med sin juice.

"FILMFOLK"

Genre: Drama

Format: 6 x 45 min

FILMFOLK tegner et insiderportræt af en gruppe unge praktikanter i den danske filmindustri, i færd med at forme deres egne identiteter i det hektiske arbejdsmiljø hos det succesfulde produktionsselskab, Lanterna.

Mail: fjohansen0109@gmail.com
Uddannelse: BA i litteraturvidenskab
Manuskriptudvikling: Heltid

FREJA ELSE JOHANSEN

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Min passion for filmmediet kommer fra aftener hjemme med min far, hvor jeg har fået vist den ene klassiker efter den anden. Min far har ført glæden ved en god historie og godt manus videre til mine søskende og mig, og jeg elsker at se, hvordan manuset går op i en højere enhed, når filmen endelig kommer sammen. Jeg elsker, hvordan film kan snyde og manipulere, men også fremkalde de store følelser. Film har magten til at samle folk og hjælpe dem igennem svære tider. Det vil jeg gerne være en del af.

Jeg går på litteraturvidenskabsstudiet, fordi det er her, min passion for en god fortælling og dens opbygning bliver understøttet bedst. Jeg tog manuskriptudvikling som tilvalg, da jeg gerne ville fokusere på mine egne evner inde for skriverseri og historieopbygning. Jeg har også en uddannelse inde for film fra Talentskolen i Næstved, hvor jeg har været med til at skabe flere kortfilm, inklusiv nogle jeg selv har skrevet. Manuskriptet er klart min største passion, og det er noget, jeg håber at få muligheden for at blive ved med at dyrke.

Med min serie Året der går vil jeg gerne fremvise problematikkerne, man kan stå overfor som ældste barn i en skilsmissecfamilie. Jeg er selv ældste barn i en skilsmissecfamilie, og det er ikke nogen hemmelighed, at serien tager udgangspunkt i mine egne følelser omkring presset, der u-intentionelt kan opstå fra forældrenes side. Hovedpersonen Sara skal lære at prioritere sig selv for hendes og hendes families skyld, inden hendes eget liv helt glemmes. Serien omhandler 21-årige Sara, der overtager bedstemorens Ediths mediator-rolle efter Ediths død. Forældrene kan ikke lade være med at skændes hver gang de samles til en familiebegivenhed, og Sara ser det som sin opgave at få dem samlet igen, særligt i dette turbulente år med den ene store familiebegivenhed efter den anden. Sara skal dog lære, at en familie kan se ud på mange måder, og at det er okay at komme videre.

12.

11 INT. KIRKE - LIDT EFTER

11

Hele familien står på række ved kirkens indgang. Alle gæsterne kommer gående, giver dem hånden og siger, at de kondolerer til dem.

HELENE

Har du husket alt?

ANTON

Selvfølgelig har jeg husket alt.

Sara kigger skarpt over på dem - holder øje med dem på afstand.

HELENE

Okay man ved jo aldrig...

ANTON

Kan vi ikke godt vente med det her?

HELENE

Vente med hvad? Planlægningen?

ANTON

Det siger du kun for at være irriterede...

Ved siden af står Lars og Elise og taler roligt.

LARS

Der var bare ingen parkering...

ELISE

Nej herinde i byen er det også svært at komme til.

Sara kigger mellem alle fire for at vurdere, om hun skal blande sig.

HELENE

Hvad med sodavanden? Du ved med børnene?

LARS

Nej men jeg håber virkelig ikke at det påvirkede præsten... sådan en fin tale var?

ANTON

Selvfølgelig har jeg husket sodavanden! Står du og anklager mig for ikke at passe på børnene nu? Nej ved du hvad - jeg vil ikke diskutere det her.

ELISE

Amen virkelig! Man kunne mærke kærligheden. Edith var jo også sådan en vidunderlig kvinde... og alle de gæster? Tydeligvis populær!

Sara står og ved ikke, hvad hun skal gøre. Hun kigger på sine søskende. De står også og kigger nervøst over på forældrene.

SARA

Skal vi gå udenfor? Der er lidt varmt herinde.

De fire søskende går udenfor kirken.

12 EXT. KIRKE - DAG, LIGE EFTER

12

De fire søskende kommer udenfor og trækker sig hen til siden for ikke at stå i vejen for de andre gæster.

JULIE

Ikke engang til bedstes begravelse kan de opføre sig ordentligt?

MIKKEL

Du lyder overasket?

JULIE

Nej men seriøst! Det er hans mor.

MIKKEL

Ja og hun er her ikke til at stoppe dem mere.

Der opstår en kort pause.

SARA

Lad os nu bare komme igennem i dag...

SOFIA-LOUISE

Det bliver jo ikke bedre vel? Det bliver kun værre... og med det her år? Alle begevinhederne?

SARA

De skal nok være de voksne -

MIKKEL

Hvornår har de nogensinde været det?

Anton, Elise, Helene og Lars kommer ud fra kirken. De fire søskende stopper med at snakke.

LARS

Skal vi køre?

13 INT. BIL - KORT EFTER

13

Sara sidder i en bil med Helene og Lars og Mikkel.

HELENE

Jeg håber bare ikke han fucker dagen op... for Ediths skyld!

LARS

Hans egen mor? Jeg tror, han har styr på det...

HELENE

Nej men du så ham til jul. Han går mig bare så meget på nerverne nogle gange... og han ved det. Det er det værste - jeg tror han gør det med vilje!

Sara læner hovedet mod vinduet og ignorerer dem.

14 INT. GANG - DAG

14

Hele familien træder ind i huset.

ANTON

Okay, Sara kan du ikke gå ud og begynde at anrette maden? Jeg skal nok komme ud og hjælpe dig. Sof, Julie og Mikkel kan I ikke gå ud i køkkenet og hente drikkevarerne og tage dem ind i stuen? Jeg går lige ind og sikrer, at stuen er ren og pæn inden jeg kommer ind og hjælper!

HELENE

Oh jeg troede, det var sådan noget du havde tjekket inden...

Anton vælger aktivt at ignorere denne kommentar.

LARS

Kom Helene - skat! Lad os gå ind i stuen.

Lars trækker Helene ind i stuen.

ELISE

Hey kom her!

Elise trækker Anton ind i et kram. Sara går ud i køkkenet med de andre søskende.

Mail: isabella.leba@gmail.com

Tlf.: +45 53 65 01 24

Uddannelse: Manuskriptudvikling

Manuskriptudvikling: Deltid

Web: www.isbellalerche.com

ISABELLE LERCHE

OM ISABELLA:

- Manuskriptforfatter og skuespiller
- Bosat i København
- Uddannet skuespiller fra Panorama Academy (2019-2022)
- Hobby keramiker og legebarn

HVORFOR MANUSKRIFTUDVIKLING?

Jeg har altid elsket film og lige så længe jeg kan huske har jeg været betaget af filmens verden. Kærligheden startede allerede da jeg som helt lille så de samme film om og om igen indtil VHS'eren returnerede med en omgang båndsalat og jeg måtte finde en ny yndlingsfilm at slide op. Jeg elskede at studere detaljerne og den blev aldrig kedelig selvom jeg så flere gange om dagen. Jeg er virkelig fascineret af mennesker og alle de mange historier der findes derude og derfor fandt jeg hurtigt ud af, at jeg drømte om at blive skuespiller. Jeg drømte om at formidle alle de spændende livshistorier og at kunne røre mennesker på den anden side af skærmen. Men hvad jeg først de senere par år har opdaget er, at jeg ikke kun drømte om at spille dem, men faktisk også at skrive dem og bruge mine kreative evner mere proaktivt og med større frihed end man ofte har som spiller. I samme omgang gik det også op for mig, at ideen om den lidende skuespiller der sidder og venter på at telefonen ringer, måske ikke var en rolle jeg behøvede at tage på mig og at det var en stereotyp jeg nok i øvrigt har for meget krudt i røven til at leve op til. Så i stedet begyndte jeg at skabe mit eget med andre ildsjæle og skrive roller til mig selv – og fandt kærligheden til at skrive. Så da jeg pludselig opdagede at der faktisk fandtes en uddannelse som Manuskriptudvikling var jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at jeg måtte ansøge. Selvom jeg har meget intuitivt med mig fra mit arbejde som skuespiller har jeg virkelig fået en masse gode redskaber en hulens masse viden jeg nu kan tage med mig og benytte mig af. For mig giver kombinationen af både at være skuespiller og manuskriptforfatter vanvittig god mening og jeg mærker hvordan det, at have en fod i begge lejre virkelig gavner og inspirerer på både den ene og den anden banehalvdel. Udover mit eksamensprojekt "Alt det Rigtige" arbejder jeg på yderligere to spillefilmsmanuskripter som begge er i støtte-fasen. Jeg elsker at udforske forskellige genrer og stile og synes det er spændende at arbejde både med egne og andres historier. Jeg er også i udviklingsfasen på en serie og drømmer ellers om en masse interessante projekter med noget på hjerte i fremtiden – om det så er serier, film eller andre formater. Det vigtigste for mig er, at jeg kan mærke projektet og at det er noget, der rører mig.

INT. LEGEHUS - AFTEN

1

Der ligger en bunke sand, en spand og et par skovle i huset. Marie træder over det.

Hun sætter sig og mærker den kolde, smattede fornemmelse af den smeltede is.

Hun rejser sig, så meget hun nu kan i det lille legehus og kigger på klatten af is.

MARIE

(råber)

For Helvede. Man kan sgu da ikke bare efterlade en isvaffel i et legehus?

SARAH(5) stikker pludseligt hovedet ind i legehuset. Marie har ikke opdaget hende endnu.

SARAH

Er du okay?

Marie slår hovedet op i loftet. Så får hun øje på Sarah. Marie tager sig til hovedet.

MARIE

Jeg har fucking smeltet is på røven.

Marie sætter sig ned på den anden side af bænken. Tungt. Sarah kravler ind i legehuset til hende.

SARAH

Min far siger man ikke må sige fuck.

Marie kigger på Sarah. Regnen trommer på legehusets tag.

MARIE

Det siger min også.

Marie prøver at samle sig selv. hun retter på sit tøj, trækker vejret ind.

MARIE (CONT'D)

Undskyld.. Nej jeg er nok ikke okay.

SARAH

Hva er du så? Ked af det?

MARIE

Det er en længere historie.. Jeg vil ikke være ked af det. Jeg vil bare

gerne være okay. Det er fint for mig.
Jeg behøver ikke være glad eller vred.
Okay er fint. Det kræver ikke så
meget. Så kan andre få lov at være
yderpunkterne.

Sarah begynder at lege med sandet. Hun skovler det op i spanden.

SARAH

Aaarhj. Det er fjollet. Glad er godt.

Hun kigger på Marie og rækker hende en skovl. Marie tager mekanisk imod den og begynder at hjælpe til med sandet.

MARIE

Måske.. Jeg kan godt lide at andre omkring mig er glade. Så er jeg glad. Sebastian plejede at være glad når vi var sammen. Jeg tog altid beslutninger ud fra, hvad der gjorde ham glad, så var vi begge glade.

SARAH

Ad, er Sebastian din kæreste?

MARIE

På en måde.

SARAH

Ved du ikke om i er kærester?

Spanden er ved at være fuld. Sarah vender den på hovedet og løfter den. Sandet vælter ud. Hun starter forfra med at skovle op.

MARIE

Det er lidt indviklet... Vi blev faktisk kærester fordi jeg var forelsket i hans bedste ven. Det var min veninde bare også. Hun ville have vennen og snød mig til at gå på dobbeltdate med hans ven. Jeg kunne ikke finde ud af at sige nej, det kan jeg stadig ikke.

SARAH

Du har da lige sagt det? Nej. Nej.
NAAARHJ.

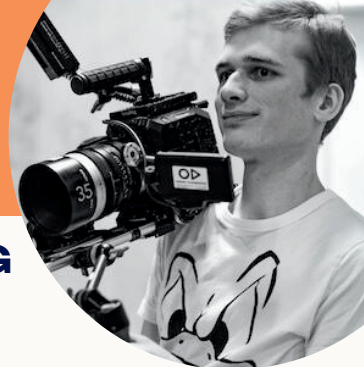
Marie smiler lidt, men skovler videre i sin egen verden.

Mail: johnnyman4949@gmail.com

Tlf.: +45 21 32 68 06

Studerer: Medievidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

JONATHAN HANSEN MEIJBURG

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg tror at min store interesse for film stammer fra min storebror. Min storebror har autisme og har derfor et meget reduceret ordforråd, hvilket giver ham store problemer med at udtrykke sig selv verbalt. Af den grund har fjernsynet altid været et naturligt samlingspunkt for os, hvor det manglende sprog ikke udgjorde den samme barriere. Denne interesse for formidling igennem billeder har med tiden vokset sig større og større og gjort mig til en stor filmnørd, der både nyder at se og lave film. Det er min passion.

Hurtigt opdagede jeg også, at jeg især elsker de film, der tør at gøre noget anderledes og som bryder med dagligdagens vanterammer. For mig har det altid været målet at puste liv i de skæve fortællinger, der både kan være udfordrende men også fascinerende. Det samme har jeg forsøgt at gøre igennem min serie, som finder sted i byen Kondorinth, der eksisterer udenfor tid og sted.

“KONDORINTH”

Genre: En surrealistisk gyserkomedie

Journalisten Anna er taget til den gådefulde og fiktive by Kondorinth for at finde sin mentalt handicappede søster, som er forsvundet på mystisk vis. Anna opdager, at søsteren har arbejdet på byens sognegård, og at de ansatte tilsyneladende forventer, at hun skal overtage søsterens arbejde. Anna erfarer hurtigt, at hendes søsters forsvinden kun er begyndelsen på en række andre mysterier. Hvorfor vender de døde tilbage til livet igen? Hvad er det for nogle insektvæsner, som kravler rundt mellem kirkegårdens gravsten? Og vigtigst af alt: Hvorfor skjuler de ansatte sandheden for Anna?

UDDRAG AF "KONDORINTH"

INT. TOG - DAG

Anna, Jesper og Bjarne sidder på tre passagersæder rundt om et bord. Grønne marker og træer suser forbi udenfor vinduet. På bordet står to urner, som hver især er svøbt i en pose.

JESPER

Fortæl os om den dag din søster
forsvandt.

Intramelodien til DSBs HØJTALERUDKALD starter.

HØJTALERUDKALD (O.S.)

Næste station. Kondorinth. Toget
kører ikke videre. Vi håber alle
har haft en behagelig rejse.

JESPER

Nå, det må blive en anden gang vi
hører mere om det. Eventuelt kan vi
jo følges ud til sognegården?

Jesper, Bjarne og Anna begynder at pakke deres ting sammen og rejser sig op fra deres pladser. Nynnende går Jesper igennem toget med Bjarne bag sig.

Efter et stykke tid vender Jesper sig om og ser tilbage på Anna, der stadig sidder ned.

JESPER (CONT'D)

Skal du med?

Anna tøver et øjeblik, men rejser sig derefter op og følger efter Bjarne og Jesper, der går igennem toget.

Jesper svinger poserne frem og tilbage. Hurtigere og hurtigere gynges de igennem luften, imens Jesper forsat nynner. Toget begynder at sænke farten og ryster en smule.

Pludselig bremses toget brat, hvilket får Anna og Bjarne til at snuble. De genvinder dog hurtigt balancen. Det samme sker dog ikke for Jesper, som i stedet falder hovedkuld ned på gulvet og taber poserne.

Begge poser flyver igennem toget i hver sin retning. Den første pose falder ned på et passagersæde, der redder urnen fra at gå i stykker.

Den anden pose rammer en ÆLDRE DAME med en rollator i hovedet. Damen falder om og urnen smadres med et højt BRAG mod gulvet. En enorm røgsky af grågul aske spreder sig i hele toget. Anna, Bjarne og Jesper begynder at hoste voldsomt.

JESPER (CONT'D)
FOR HELVEDE! SIKKE NOGET LORT!

Bjarne løber hen til den ældre dame og undersøger hende.

BJARNE
JESPER! HUN TRÆKKER IKKE VEJRET!

JESPER
Åhhh nej! Min fine urne! Hvorfor
greb den dumme kælling den ikke?

Langsomt begynder togets omgivelser at gå i opløsning rundt om Anna. Trær vokser frem og erstatter togets siddepladser. Gulvet udskiftes med ujævn, mørkebrun jord. Dagslyset forsvinder udefra togvinduerne. En sort nattehimmel strækker sig over Anna, der hvor togets loft engang var.

EXT. SKOV - NAT.

Anna befinder sig i midten af en mørk skov og går langsomt igennem den. Måneskin oplyser hendes ansigt og giver det en hvid ligblegfarve. Da Anna går forbi et stort træ, er hun ikke alene mere. EN UNG KVINDE er dukket op ved siden af hende. Det er Annas søster JOHANNE.

De holder hinanden i hånden og fortsætter igennem skoven. Johanne kigger smilende ned på sine egne fødder og mumler uforståelige ord for sig selv. Johannes mumlen stopper brat. Med et hurtigt ryk kigger Johanne op på Anna.

JOHANNE
Hvorfor passede du egentlig ikke
bedre på mig?

Johanne taler hurtigt og læspende.

ANNA
Hvad?

JOHANNE
Hvorfor holdt du ikke lidt bedre
øje med mig den dag jeg forsvandt?
Du ved godt, at det er din skyld
ikke? Selv nu passer du ikke
ordentlig på mig. Gør du vel?

Johanne er pludselig forsvundet. Anna står alene tilbage i skoven og kigger desperat rundt mellem skovens træer.

ANNA
JOHANNE! HVOR ER DU?

JOHANNE (O.S.)

Lad mig give dig et godt råd.

Anna kigger op og ser søsteren sidde ovenover sig i et træ.

JOHANNE (CONT'D)

Tag hjem. Lad vær med at lede efter
mig. Skynd dig væk. Tag ikke til
Kondorinth. Stol ikke på nogen.

Johanne svinger sig ned fra træet og lander foran Anna og
tårner sig op foran hende. Johanne er dobbelt så høj som
Anna. Vi ser Annas ansigt trække sig sammen og et hult skrig
undslipper hendes læber.

Mail: karenwidding@gmail.com

Tlf.: +45 26 36 73 08

Manuskriptudvikling: Deltid

Web: Vermilioncph.com

KAREN WITTING

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg har altid været fascineret af film og levende billeder og allerede i min studietid på Moderne Kultur pitchedede jeg ideer i en lind strøm. Det føles fantastisk privilegeret at kunne fortælle noget i flere dimensioner, at orkestrere et komplekst stof, se en ide materialisere sig, fortælle historier – og så er der praktikken. Jeg elsker de udadvendte og sociale faser i filmarbejdet. Man løfter i flok. Jeg har overvejende arbejdet i dokumentargenren og har tilrettelagt og haft ideen til serien ”Europæiske Divaer” til DR og de nordiske kulturkanaler. Lige nu er jeg bl.a. i udvikling med en dok. serie til streaming, der kort fortalt handler om hvordan det er at være kvinde i filmens verden. I en årrække var jeg sommer kusus-leder på Ebeltoft Film Højskole, hvor jeg også som underviser fik nørdet godt igennem interessante tematikker i film - og serieland. SDU studiet har været en gave at kaste sig ud i – og en gammel drøm. Jeg har ikke arbejdet med fiktion før, så det at dykke ned i skrivearbejdet har været magisk og (for det meste) enormt sjovt. Jeg er vild med psykologisk drama og håber at kunne komme til at arbejde videre i det felt.

—

Jeg har valgt at skrive en adaption frit efter Linn Ullmanns roman Pige, 1983. I piloten møder vi 16-årige svensk/norske Karin i NYC, hvor hun opholder sig midlertidigt med sin mor, der er kendt skuespiller og i gang med at sætte forestilling op. Karin føler sig ikke hjemme, men pjækker, er ensom. Tilfældigt bliver hun spottet af den midaldrende amerikanske modiefotograf A i en elevator – og hun begynder at hænge ud i hans livlige atelier. Han fodrer hendes modeldrøm og hun trænger til eventyr og til at finde sin egen platform, for at kunne leve op til sin berømte mor. A inviterer Karin til Paris på photoshoot, hvilket skaber en kæmpe konflikt mellem mor og datter. I 2. episode følger vi Karins liv i Paris. Hun og A indleder hurtigt en intim affære, som skal holdes skjult. A er fascineret af hendes baggrund og ungdom og kan være kickstarteren til en stor modelkarriere og opfyldte Karins erklærede mål om at komme på forsiden af Vogue. Hun får veninder i branchen, men er aldrig rigtig sikker på, hvor hun har dem. Hun føler sig igen alene og ekstremt udsat i et miljø, hvor hun måske udelukkende er, fordi hun er sine berømte forældres datter, muse og elskerinde for den grandvoksne succesrige A – og måske ikke har den store modelkarriere i udsigt? Serien er tænkt som en mini dramaserie i fire episoder. Set med et nutidigt blik, er Pige, 1983 en klassisk #MeToo historie, men i 1983, var blikket anderledes og der var ingen moralsk hævede pegefingre. Spørgsmålet ville dengang være, om hun ikke lå, som hun havde ret? Derfor har det været interessant at kigge på datidens strukturer og råhed, udforske gråzonerne som en kommentar til den aktuelle mudrede #MeToo debat. Ved at træde skridtet tilbage, forstår man måske tydeligere behovet for samtidens grænsesætning og ændrede moralkodeks.

139 INT. KARINS VÆRELSE - DAG

139

Stilhed, kun afbrudt af dovent fyrværkeri udenfor vinduerne. Sneen daler ned. Karins store kuffert ligger åben på sengen. Tøj flyder overalt rundt om kufferten og på gulvet. Karin tager sin lille luvslidte tøjkat ned fra reolen, børster den af og lægger den sirligt i kufferten. Står et øjeblik og kigger på den. Det ligner at den ligger i en kiste. Så fanger hendes øjne Lady Di's selvsikre blik fra plakaten på væggen. Hun tager katten op igen, står lidt med den...og sparker den langt indunder sengen.

140 EXT. LIVS LEJLIGHED - TIDLIG MORGEN

140

Kold, frostklar morgen, grå og snetung. Karin står klar udenfor bygningen med den grønne baldakin. Hun er iført ny blå frakke med bælte og højhælede langskaftede støvler. Rød Læbestift. Hendes kuffert står foran hende. Morgentrafikken er allerede i fuld gang. Liv, i ragsokker og med håret blæsende til alle sider, og sin røde hue trukket godt ned om ørene, træder ud af døren til bygningen og nærmer sig Karin.

LIV

Der er varslet snestorm!

KARIN

(flabet)

Så det er derfor, du har huen på?

LIV

Det kan være svært at lette, måske lukker de lufthavnen?

KARIN

Hvornår er jeg fremme?

Liv stiller sig helt tæt til Karin. Skutter sig for kulden. Hun har en dynejakke over sin housecoat. Tager et lommetørklæde ud af lommen.

LIV

Du, kig lige på mig. Vi rejser ulasteligt klædt i familien, men det der --

Liv tørrer med kantede bevægelser læbestiften af Karins mund.

KARIN

Hold nu op! Jeg er ikke et barn.

LIV

Men jeg ved ikke, hvad du ligner!

KARIN

MOR!

Karin ser, at Livs sokker er våde af snesjap.

KARIN (CONT'D)

Dine sokker!

En taxa stopper på fortovet foran dem. Taxachaufføren stiger ud og går hen imod dem. Kigger på kufferten.

TAXACHAUFFØR

Hej. Kun en?

Karin nikker. Karin og Liv omfavner hinanden i et langt øjeblik. Karin løsriver sig og går hen mod taxaen. Liv løber efter.

LIV

Vent!

Liv tager sin røde hue af, stryger håret væk fra ansigtet. Trykker den røde hue hårdt ned over Karins hoved.

LIV (CONT'D)

Her! Du bruger den alligevel meget mere end mig ... jeg vil ikke have du fryser i Paris.

Liv tager Karins ansigt mellem hænderne og kysser hende på munden, Karin sætter sig ind på forsædet. Liv vinker heftigt.

141 INT. TAXA - MORGEN

141

Karin vinker kort og cool tilbage, vender så ansigtet fremad. Er totalt i kontrol.

KARIN

Kennedyflugthavnen. Tag 42.gade, det er hurtigere.

TAXACHAUFFØR

Hvor skal du hen om man må spørge?

KARIN

Til Paris. Jeg er blevet hyret ind til fransk Vogue. Forsiden.

Karin tjekker diskret chaufførens reaktion. Vipper spejlet ned og tager læbestift på. Igen. Taxaen forsvinder ned ad gaden.

Mail: kirstinelilleoerehougaard@gmail.com

Tlf.: +45 42 15 73 66

Uddannelse: Cand. mag i Dramaturgi m. BA-tilvalg i Film og Medier

Manuskriptudvikling Deltid

Web: kirstinehougaard.wixsite.com/hjem

LinkedIn: www.linkedin.com/in/kirstinelilleoerehougaard

KIRSTINE LILLEØRE HOUGAARD

OM KIRSTINE:

- Mit CV består af forskellige projektansættelser indenfor tv, teater og undervisning. Det har både indebåret en masse børnefiktion for DR, kæmpemæssigt udendørs-teater i Ulvedalene, manuskriptvurdering for dramaturgerne i Skuespilhuset og en masse skole-musicals, der er blevet skrevet og instrueret med stor glæde.

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg valgte at læse Manuskriptudvikling fordi jeg gerne vil forme min karriere i en mere kreativt skrivende retning og forhåbenligt åbne døre dertil med nye redskaber og større netværk.

Skrivestil:

Jeg elsker manuskripter fordi de er fulde af ideer, potentialer og liv. Min skrivestil kendetegnes ved: 1) Ping pong dialog med gode rytmer, 2) skæv humor 3) plads til svære følelser. Jeg er en struktur-nørd (der skrev speciale om kompleks dramaturgi), som holder af at lege med mediets fortælle-måder. Samtidig holder jeg meget af at nørde i menneskelig kommunikation; alt det vi siger, ikke siger eller tror vi siger med ord, krop og stemmeføring. Og det faktum at seeren kan beriges ved at se fiktive mennesker (mis)kommunikere - det er endnu mere spændende!

Projekt:

Jeg har udviklet dramakomedien ÆGTE VOKSEN i 8 afsnit, der henvender sig til alle de voksne, som stadig venter på følelsen af at være 'ægte' voksne. Astrid (29) bliver friet til (og hun elsker sin forlovede!), men hurtigt bliver hun presset af både fortiden, hendes omgangskreds' normer og forventninger samt hendes brug for kontrol. For hvad kræver det overhovedet at forpligte sig livslangt til et andet menneske? Jeg vil med serien gerne portrættere det kristne ungdomsmiljø, som jeg selv kommer af og som er meget underrepræsenteret i det danske medie-landskab. Samtidig ønsker jeg at underholde og beskrive de store og små problemer som så mange af os bakser med.

Samarbejde:

Jeg vil naturligvis gerne fortælle mine egne historier, men jeg elsker også at hjælpe andre med at forløse deres. Min dramaturgiske baggrund giver et skarpt analytisk blik og jeg tror på, at samarbejde kan være berigende. Først og fremmest vil jeg utroligt gerne ind i et professionelt skrivende rum sammen med dygtige kollegaer - og så se hvad fremtiden bringer.

UDDRAG AF "ÆGTE VOKSEN"

INT. VALGMENIGHED, ENTRE - DAY

Astrid og Iben går ind i den rå betonbygning, hvor Valgmenigheden holder til. Der er pyntet op til bryllup og de er i fint tøj. Indenfor indgangen hiver Astrid Iben til side.

ASTRID
Jeg har brug for din hjælp.

IBEN
Okay?

ASTRID
Jeg vil helst undgå Sebastian.

IBEN
Hvorfor?

ASTRID
Jeg skal bare lige, du ved..
fordøje det hele.

IBEN
(For sjov)
Altså ville du hellere have sagt
nej til hans frieri?

ASTRID
Nej! Det har jeg jo prøvet, det vil
jeg virkelig ikke igennem igen!

Iben ser undrende på Astrid, der prøver på at beherske sig.

IBEN
..Snakker du om Valdemar? Det er,
hvad? Fire år siden --
Shit. Han er her jo 100 P i dag!

Iben spejder rundt. Astrid dukker sig lidt.

IBEN (CONT'D)
Ved han, at du er blevet forlovet?

ASTRID
Nej!

CHRISTIAN og REBECCA kommer forbi.

CHRISTIAN
Tillykke, Astrid! Dit bryllup
bliver jo nok det næste..!

Astrid skifter lynhurtigt til det helt store smil.

ASTRID

Ja, nemlig. Tak skal I ha'!

Astrid vender sig brat mod Iben med lavere stemmeføring.

ASTRID (CONT'D)

..Okay jeg har åbenbart overhovedet
ikke styr på hvem der ved noget.
Hov, nu kommer han! Bliv her!

Astrid løber af sted for at gemme sig.

Sebastian kommer ind udefra toilet-gangen med en lettere
irriteret energi. Han ser søgende rundt. Han får øje på Iben.

INT. VALGMENIGHED, GARDEROBE - DAY

Iben hænger sin jakke op og prøver at lade som ingenting.
Sebastian kommer derhen.

SEBASTIAN

Iben, ved du hvor Astrid er?

IBEN

Nej? Gik hun ikke på toilet?

SEBASTIAN

Undgår hun mig?

IBEN

..Hun skal lige vænne sig til at
være forlovet..

SEBASTIAN

Okay, og det gør hun ved at undgå
sin forlovede?

IBEN

Åbenbart..?

SEBASTIAN

Ved du hvad der er galt?

IBEN

Ja.

SEBASTIAN

Vil du fortælle det?

IBEN

Nej.

SEBASTIAN
Oooog hvorfor ikke?

IBEN
Nogle ting er I simpelthen nødt til
at selv at snakke om.

SEBASTIAN
Men andre ting sladrer du om uden
problemer?

IBEN
Præcis.

SEBASTIAN
Og hvordan ved jeg, hvad du vil
fortælle og hvad du ikke vil?

IBEN
Du spørger bare..

SEBASTIAN
Tjek. Og hvem er Valdemar?

IBEN
Hvor ved du --

SEBASTIAN
Det gør jeg bare; hvem er han?

IBEN
Hendes eks.

SEBASTIAN
Serløst forhold?

IBEN
Jep.

SEBASTIAN
Så hvor er hun?

IBEN
Ingen anelse.

Sebastian sukker og siger så tørt

SEBASTIAN
Super fedt.

Sebastian går. Iben råber efter ham.

IBEN
Altid til tjeneste!

Mail: lineleonhardt@yahoo.dk

Uddannelse: Forfatter

Manuskriptudvikling: Deltid

LINE DRUEDAL LEONHARDT

Fotograf: Søren Rønholt

HVORFOR MANUSKRIFTUDVIKLING?

På SDU fik jeg mulighed for skrive et spillefilmsmanuskript. I januar 2024 debuterede jeg som skønlitterær forfatter for voksne med romanen: "Jeg ♥ New York" – en feelgood roman for voksne. (Politikens Forlag/North Audio Publishing, 2024.) Filmlokationen skulle være så langt fra New York som muligt, og valget blev Svendborg. Imens jeg skrev manuskriptet, var jeg på et ugelangt residencyophold i Bertolt Brechts hus. Hvis man ønsker at læse de andre manuskripter, som jeg har arbejdet med på SDU fx min kortfilm (en adaption af min kortroman) "Sort asfalt" – oplæg og manus kan sendes, eller at se et bud på en sjov, actionfyldt, tv-serie til børn (adaption af min seks-binds serie om drengen: Nelson), kan dette også lade sig gøre. Jeg ejer alle film/tv-rettigheder til begge dele ligesom til mange af mine andre bøger.

Historien: "Jeg ♥ Cittaslow/ Jeg ♥ Svendborg":

Vipse dumper sin eksamen i filosofi og drikker trøste-rosé med veninden, Karen, da hun finder ud af at hendes mormor er indlagt på Svendborg sygehus. Vipses kæreste, den jurastuderende overklassefy, Konrad, er meget mere skuffet end Vipse. Han er bekymret for 10-årsplanen ryger. Da Vipse er i Svendborg, forværres mormorens sygdom, så Vipse beslutter sig for at blive. Her tager hun sig af de gøremål, som mormor ikke længere kan tage sig af. Hun passer mormorens blomsterbutik, Acacia, hvor hun møder Benjamin, som hun tror, er homoseksuel, og læsegruppen på Svendborg bibliotek, hvor de læser kærtighedshistorien om Elvira Madigan og Sixten Sparre. Langsomt går det bedre med jobbet og Vipse finder ud af hun nyder byen og ikke mindst Benjamins selskab. Vipse er faldet for byen! Dette bliver klart for Vipses (forfatter)veninde, Karen og hendes kæreste, forfatteren Jens-Oliver, der er på en uges residencyophold i Bertolt Brechts hus. Det bliver aftalt, at årets afslutning i læsegruppen igen i år skal være i Acacia, men med gæsteoptræden af Jens-Oliver og Karen. Vipse misser endnu en eksamen i København og Konrad er i kæmpe panik. Vipse tror, Benjamin har en søn (Louis), men ender alligevel med at have sex med ham. Det hele forværres af, at Vipse er i panik over følelserne for Benjamin, og i fuldskab, bliver charmeret af Jonas, den smukke søn af Stella Maris-hotelejereren og herefter cykler æk med det uheldige resultat, at hun falder på sin cykel og havner på sygehuset. Vipse beslutter sig for at slå op med Konrad (over telefonen), men Konrad afviser og tager derfor afsted til Svendborg og konfronterer her Vipse med forholdet til Benjamin, (der ikke er far til Louis) og mormor dør. Vipse står (endelig) op for sig selv og siger fra overfor Konrad og slår op med ham. Konrad tager hjem. Vipse tømmer mormorens bolig sammen med læsegruppen. Benjamin overtager blomsterbutikken. Vipse afslutter Svendborgopholdet med en romantisk dag ved Elvira Madigans grav, hvor Benjamin og Vipse giver Elvira hendes brudebuket, som den Svendborgensiske tradition foreskriver. Herefter tager hun toget hjem for at få styr på sit liv. Hun vil flytte ud af Konrads annex i forældrenes kæmpevilla i Klampenborg og få styr på dine filosofistudier. Hun er stadig kæreste med Benjamin.

UDDRAG AF "JEG ELSKER SVENDBORG"

1. KØBENHAVNS UNIVERSITET - UNDERVISNINGSGANG - DAG.

Kunstnerbarnet, VIPSE (27) sidder ude foran døren. Hendes røde neglelak vidner om en naturligt sans for drama. Ved nærmere eftersyn afslører er der ridser i lakken. Hektisk roder hun med en stor stak papirer. Afbryder sig selv for at tage læbepomade på, så tjekke sin mobil. Så rode igen.

Hun taber bunken og skynder sig at samle det hele op fra gulvet. Tydeligt nervøs. Hen ad gangen kommer en anden studerende, THEA (24). Theas hænder er urolige og hendes blik flakker mod døren - hun er også nervøs.

THEA

Har du været inde?

VIPSE

(nikker)

De er søde nok.

THEA

Klart nok. Brugte du også Kant moralfilosofi?

VIPSE

Jeg skal bare bestå.

Døren åbner. Langsomt. HANS-HENRIK (56), lærer, mand, runde hornbriller og klassisk sweater møder fløjls-sæt, kunne være retro, er det ikke, lister skræmt ud.

Thea rejser sig op.

THEA

Er det mig, nu?

HANS-HENRIK

Vi skal vist lige tale med Vipse først.

VIPSE

(mimer til Thea)

Det skal nok gå.

2. INT. EKSAMENSLOKALE 812 - DAG

Rummet er sterilt i grå nuancer af stål. På bordet står to krus, en rød plastiktermokande og en skål med små poser sukker. En ensom træstol står overfor. Der sætter Vipse sig nervøst ned.

Hans-Henrik og censor, ANNE BRIX (43), ambitiøs kvinde i sin bedste alder, synes hun selv, sidder på den anden side af et bord med grønt stof.

VIPSE

Undskyld. Jeg var vist lidt over det hele.

(MORE)

VIPSE (CONT'D)

HANS-HENRIK

Ja. Jeg er sgu ked af det, Vipse.

VIPSE

(for ærlig)

Lort. Har jeg fået 4?

HANS-HENRIK

(ser alvorlig ud.)

4? Nej.

Hans-Henrik kommer til at smile, mister autoritet et øjeblik, men genvinder fatningen.

HANS-HENRIK (CONT'D)

Vipse.

Hans-Henrik mumler lidt nervøst for sig selv. Vipse forstår intet.

ANNE BRIX

Det Hans-Henrik siger er, at du er dumpet. Minus 03!

VIPSE

(griner)

Seriøst?

HANS-HENRIK

Hun er jo mødt op. Så--

ANNE BRIX

Og?

HANS-HENRIK

Ja. Kan vi ik' sige 00?

ANNE BRIX

Reglerne er jo, at når vi har skrevet karakteren ned, så kan vi jo ikke ændre det!

Vipse stopper sin latter og bliver så ked af det.

VIPSE (CONT'D)

Men. Var der ikke noget af det, der var rigtigt?

ANNE BRIX

(mumler)

Du havde intet metodeafsnit med i din opgave. Dine pointer om Kants moralfilosofi er decideret forkerte.

Vipse zoner ud. Hun hører ikke, hvad der bliver sagt. Hun piller lidt nervøst ved sine ringe.

HANS-HENRIK

Vipse. Det er jo ikke sådan, at
alt hvad du har skrevet er
direkte forkert--

ANNE BRIX

Godt. Jeg tænker, vi skal sige
tak for i dag.

VIPSE

(afbryder)
Jamen, hvad så? Hvad fanden gør
jeg så?

HANS-HENRIK

(beroligende)
Du har jo også snakket om
designstudiet? Giv det et skud!

VIPSE

(griner)
Et skud? Et skud! Sagde du lige
det?

Vipse rejser sig. Så rammer virkeligheden hende. Vipse har
lavet en klassisk Vipse. Hendes mange gode intentioner bliver
aldrig rigtigt ført helt ud i livet.

VIPSE (CONT'D)

Nå, men øh, tak Hans-Henrik.
Undskyld.

3. INT. UDE FORAN EKSAMENSLOKALE 812 - DAG

Vipse samler sig og ranker sig, inden hun stolt åbner døren.
Da hun ser Thea, smiler hun.

VIPSE

(lyver)
Jeg fik 7!

Mail: majagots@hotmail.com

Tlf.: +45 41 23 29 33

Uddannelse: Dramaturgi

Manuskriptudvikling: Heltid

MAJA GOTLAND SVENDSEN

OM MAJA:

- Født i 1996
- Bor i Aarhus
- Bachelor i Dramaturgi fra Aarhus Universitet
- Tilvalg i Manuskriptudvikling på Syddansk Universitet
- 5 måneders praktik som producer- og produktionsassistent hos GotFat Productions

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Min interesse for manuskriptudvikling startede tidligt, da jeg som barn blev fascineret af de historier, jeg så på film, TV og på teatret. Jeg elskede at dykke ned i karakterernes følelsesliv og oplevelser, og jeg begyndte hurtigt at skrive mine egne små historier på både dansk og engelsk. Derudover forfulgte jeg i lang tid en drøm om at blive skuespiller og i stedet formidle historier med min krop og min stemme, men jeg kan nu mærke at arbejdet i de andre produktionsfaser tiltaler mig mere.

Da jeg begyndte på dramaturgi, blev det klart for mig, at manuskriptudvikling var det perfekte tilvalg for mig og tilmed en god udfordring, hvor jeg fik mulighed for at kombinere min kærlighed til storytelling med en mere struktureret og analytisk tilgang. Jeg er betaget af, hvordan man kan forme en idé til en færdig historie, der kan bevæge og engagere et publikum.

Jeg ønsker at fortsætte med at udforske og eksperimentere med forskellige narrative strukturer og teknikker for at finde nye måder at skabe interessante, meningsfulde og relaterbare historier på.

“LINEDANSER” - PITCH

Linedanser følger 26-årige Sophie, der skal til en 5-års reunion-weekend på sin gamle højskole i Vestjylland. Sophie bor i København, er snart færdiguddannet sygeplejerske, har en spændende jobstilling i vente og er halv-kærester med fysioterapeuten Theis. Men hun føler sig ikke rigtig tilpas i sin tilværelse og har følelsen af at noget mangler. På højskolen konfronteres Sophie for alvor med sine uafsluttede følelser for ekskæresten Andreas. Gennem en blanding af flashbacks og nutidens begivenheder dykker serien ned i Sophies komplekse relationer og følelser. Hun kæmper med sin frygt for at binde sig og blive voksen, mens hun genoplever gamle minder og konflikter med tidligere venner og elskere. Skal hun forfølge den tilsyneladende mere bekymringsfrie fortid, som højskolen repræsenterer, eller gå helhjertet ind i en fremtid med Theis i København?

Genre: Drama

Format: 6 x 20-30 min.

17 INT. HØJSKOLE - GÅRDHAVE - SEN AFTEN

17

Sophie kommer gående ud i gårdhaven og stiller sig ved et stort træ. Hun er beruset.

Lyden af "All My Love" af Rocazino kan høres inde fra festlokalet. Gennem den store glasfacade fra gårdhaven kan højskolevennerne ses danse og skråle med på sangen. Sophie smiler for sig selv og tænder en cigaret.

Hun står lidt for sig selv og kigger op på stjernehimlen, som er særlig tydelig i dag.

Pludselig mister Sophie balancen og taber sin cigaret på jorden. Hun læner sig forover for at samle den op, så hendes numse stritter i retning mod:

ANDREAS, nu 29, afslappet velklædt med en militærtaske hængende over skulderen, som kommer gående igennem gårdhavens port.

ANDREAS

(flirtende)

Der er vist noget, der ser bekendt ud der.

Sophie rejser sig hurtigt op med et forfjamsket ansigtsudtryk.

FLASHBACK TO:

18 INT. HØJSKOLE - GYMNASIKSAL - DAG

18

70-80 UNGE MENNESKER står i en cirkel. Pigerne står på den ene side, og drengene står overfor dem og bevæger sig i takt med, at de har hilst på hver pige foran dem. Humøret er højt, og alle er spændte og smånervøse kan man høre.

Sophie er iført en grøn sommerkjole, og Andreas kommer forbi hende nu, og de giver hånden.

SOPHIE

Hej! Sophie.

ANDREAS

Hej, Sophie.

De kigger et ekstra øjeblik på hinanden og giver fortsat hånd.

SOPHIE

Du hedder også Sophie, eller..?

De griner.

ANDREAS
Øhh, nej, sorry. Jeg hedder
Andreas.

Hun nikker og giver ham stadig hånden.

ANDREAS (CONT'D)
Er det bare mig eller får du også
helt ondt i kæberne af at smile så
meget til folk her i denne cirkel?

SOPHIE
Nej, sådan har jeg det virkelig
også! Det skal ikke være nemt at
starte på højskole.

ANDREAS
Nej, for pokker.

De smiler. Cirklen roterer igen, og Andreas er på vej videre.

ANDREAS (CONT'D)
Fed kjole, forresten!

END FLASHBACK.

De smiler til hinanden, da han kommer imod hende.

SOPHIE
Hej Andreas.

ANDREAS
Hej Sophie.

De krammer. De virker begge to en anelse nervøse, men også
som om det er naturligt at se hinanden igen.

SOPHIE
Nåå, så kommer du rigtig casually
late, så folk kunne gå rundt og
undre sig over, om du overhovedet
ville dukke op?

Han observerer hende et øjeblik.

ANDREAS
Hvilke folk?

Sophie trækker på skuldrene.

SOPHIE
Bare folk.

Mail: mehornbek@gmail.com

Tlf.: +45 30 27 43 27

Manuskriptudvikling: Deltid

METTE HORNBEK

OM METTE:

- Født 1980 i Sydkorea
- Opvokset i Nordjylland
- Bosat i København

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Ærligt? Jeg drømmer om at skrive en (hit) komedieserie. Men med rødder forankret i teatrets verden virkede det som en god idé at lære en hel masse mere om filmens og tv-mediets spilleregler. De sidste to år har i sandhed stået i lærdommens tegn. Nu skal reglerne bruges og brydes til at fortælle historier om livskriser, 1990'erne, identiteter, raceproblematikker, børneopdragelse, dansk hygge, asiatiske stereotyper, sociale medier og alt det andet.

UDDRAG AF "EN STORY"

Slutningen på foregående scene, hvor JENNIFER og PHILIP diskuterer, hvorvidt de har mødt hinanden på en bodega aftenen forinden. De er p.t. Indespærret i et lagerrum sammen med fire andre:

JENNIFER

Okay, okay! Jeg var pissefuld og kan ikke huske en skid af, hvad der skete. Lad mig være i fred!

PHILIP

Nu skal jeg fortælle dig, hvad der skete...

INT. SKIPPERS BODEGA - EVENING - FLASHBACK

Philip sidder alene i baren på Skippers Bodega og drikker en øl. På den modsatte side sidder Jennifer, allerede tydeligt beruset, i samtale med BARTENDEREN.

PHILIP (V.O.)

Jeg sidder i baren og hænger lidt ud efter arbejde. Nogle gange har jeg lange dage, hvor jeg ikke rigtigt snakker med nogen, og så kan det være rart --

INGA (V.O.)

Speed up, det gider vi ikke høre om.

PHILIP (V.O.)

Nå, ja, så er der pludselig en MILF-type, der --

JENNIFER (V.O.)

En hvad for noget?!

PHILIP (V.O.)

Sorry! Pludselig kravler du så op på bardisken...

Philip ser Jennifer kravle op på bardisken med et tequilashot i hånden. Hun begynder at danse. Han griner højt, hun skåler med ham, tager elastikken ud af sit hår og begynder at svinge med det.

BARTENDER

Hop så ned derfra.

JENNIFER

Hvor er du kedelig, kom selv herop.

BARTENDER

Jeg siger det kun en gang.

JENNIFER

Okay, okay, Hr. Suresen.

2.

Jennifer hopper ned fra bardisken og lander næsten oven i Philip. Han griber hende i faldet, hun råsnaver ham og griner højt.

JENNIFER (V.O.) (CONT'D)

Det er aldrig sket!

CUT TO:

Tiden spoles tilbage. Jennifer sidder sofistikeret og rolig i baren som en anden femme fatale. Hun nipper af et shot og tænder elegant en cigaret. Philip sidder i den anden ende af baren og stirrer på hende. Hun bemærker ham kort, puster en røgring ud i luften foran sig og kigger så den anden vej.

JENNIFER (V.O.) (CONT'D)

Det kan max være, hvad der skete mellem os.

PHILIP (V.O.)

Nåh, som jeg husker det, var det mere i retning af...

CUT TO:

Philip og Jennifer danser hæmningsløst rundt sammen til Bon Jovis 'Livin' On A Prayer' på den tætpakkede bodega. Jennifer er sejlene beruset. Philip morer sig over hende og redder hende fra at falde.

INT. LAGERRUM 1087 - DAY

Stadigvæk 'Livin' On A Prayer' fjernt i baggrunden. Noget dæmrer for Jennifer.

PHILIP

"Woah, we're halfway there, whoah oh, livin' on a prayer..."

Jennifer bliver helt rød i hovedet i takt med, at det går op for hende, at Philip taler sandt.

JENNIFER

Shit... Hvad skete der så?

Mail: mskotte@hotmail.com

Tlf.: +45 23 25 70 42

Uddannelse: Tandlæge

Manuskriptudvikling: Deltid

METTE HEIDI B. SKOTTE

HVORFOR MANUSKRIP TUDVIKLING?

Jeg har altid haft en stor passion for fiktion og fantasi. Det er kommet til udtryk på mange måder f.eks. tegning og keramiske fabelfigurer. Sideløbende har tegneserieformatet en stor plads i mit hjerte. Det er blevet til flere hundrede siders tegneserier. I 2017 blev jeg færdiguddannet som tandlæge og arbejder til hverdag indenfor faget. Jeg har løbende prioriteret forskellige højskoleophold og kurser, for at arbejde målrettet og konstruktivt med mit ønske om at blive en bedre historiefortæller.

Min interesse for manuskriptskrivning er drevet af en lyst til at leve mig ind i og udforske karakterer. Jeg har også beskæftiget mig med alternative virkeligheder bla. i mine tegneserier. Jeg har et stort ønske om at folde disse tanker ud i verden og dele dem med andre. Jeg mener, jeg med min personlige profil, kan komme med et lidt skævt og anderledes bidrag.

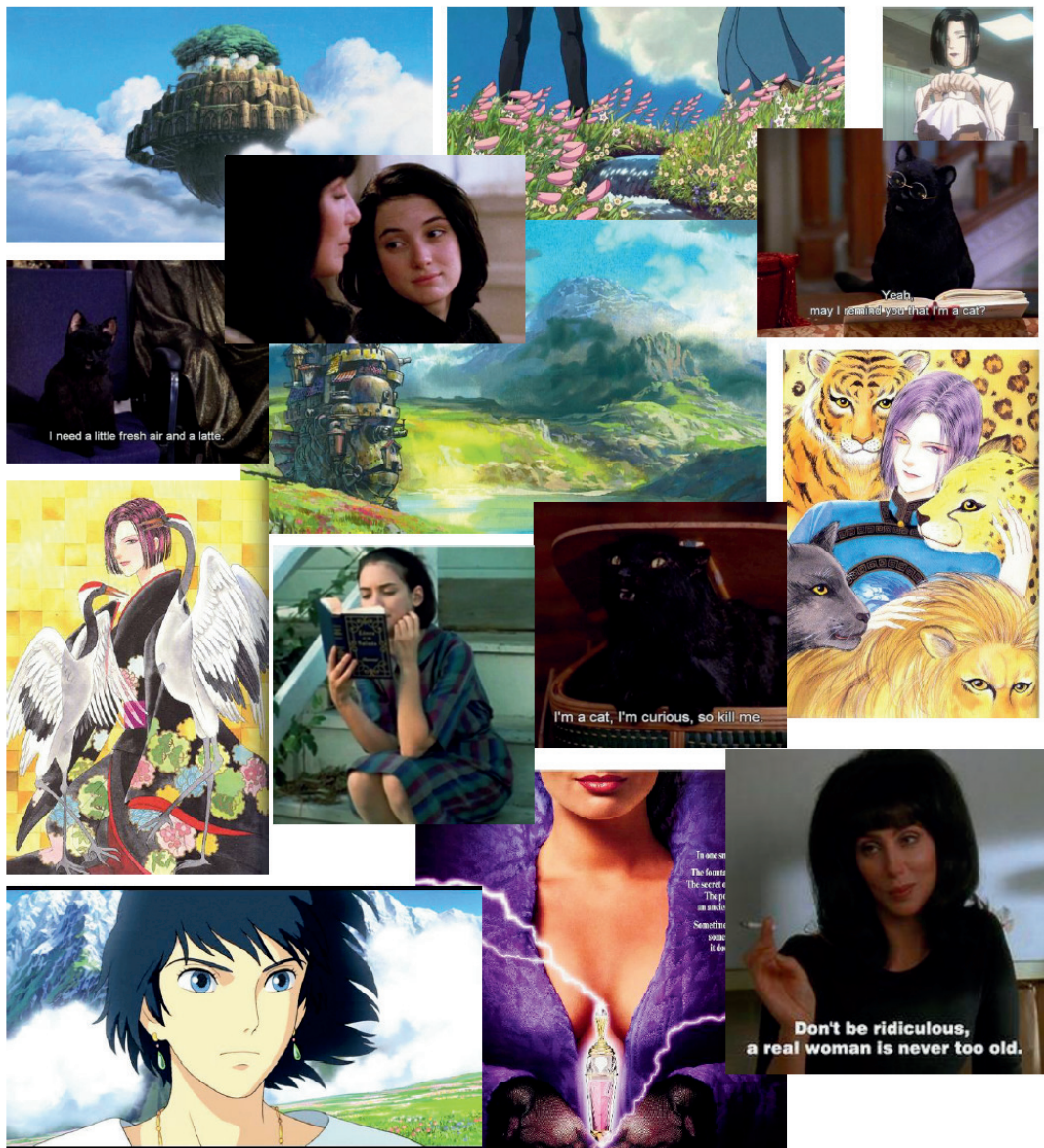
Udover min interesse for manuskriptskrivning, så har jeg en særlig forkærlighed for fantasy og skønlitteratur med overnaturlige elementer. Desuden har jeg en stor kærlighed til japansk popkultur. I min fritid deltager jeg også engageret i conventions og koncerter både i indland og udland.

“FORHOLD PÅ FLASKE”

Vedlagt er uddrag af mit spillefilmsprojekt ”Forhold på flaske”, der er en fantasy drama-komedie:

Heksen Rachel (38) konfronteres med sin fejlslagne magiske karriere i en magisk parallelverden i jagten efter en kærlighedselixir til at holde på datteren, der vil flytte hjem til faren.

"FORHOLD PÅ FLASKE" MOODBOARD

Kilde: *Castle in the Sky* (1986), *Howl's Moving Castle* (2004), *Pet Shop of Horrors* (1994), *Sabrina the Teenage Witch* (1996), *Mermaids* (1990), *Death Becomes Her* (1992)

INT. TOG - DAG

Rakel sidder fraværende og kigger ud af vinduet med sin mors brev i skødet. Dirk sidder overfor og betragter hende.

DIRK

Har du tænkt dig at svare?

Dirk nikker mod brevet i Rakels skød.

Rakel drejer hovedet og kigger trist ned på brevet igen.

RAKEL

Jeg ved det ikke

DIRK

Hvad holder dig tilbage?

RAKEL

Jeg har drømt om det her, så længe
jeg kan huske...

Dirk afslutter hendes sætning

DIRK

... men det føles ikke, som du
havde troet?

Rakel ryster på hovedet og giver sig til at kigge ud af vinduet igen med et tungt suk.

DIRK (CONT'D)

Jeg synes, du skal mødes med hende.

Rakel kigger afventende på Dirk

DIRK (CONT'D)

Det bliver højst sandsynlig ikke,
som du har håbet og drømt om, men
så behøver du ikke spekulere mere

RAKEL

Jeg kunne aldrig gøre noget rigtig

DIRK

Du behøver ikke hendes bekræftelse.
Du er, som du skal være.

RAKEL

Også selv om jeg ikke er noget godt
menneske?

Dirk kigger overrasket på Rakel

DIRK
Hvad får dig dog til at sige det?

RAKEL
Jamen, hvad nu hvis jeg ikke er?

Dirk er forundret over Rakel, der nu tydeligt er oprørt. Tårerne begynder at løbe ned af hendes kinder og hun kan ikke stoppe igen

RAKEL (CONT'D)
Jamen, det er jeg ikke. Kan du huske den dragelighter, du mistede? Det var mig, der stjal den

Chokket breder sig over Dirk's ansigt, da han begynder at forstå, hvad hun er ved at sige

RAKEL (CONT'D)
Jeg har den ikke mere. Jeg blev bange, da jeg så, du stadig savnede den. Undskyld, jeg kan forstå den betød meget for dig.

Tavsheden breder sig i kupeen efter Rakels tilståelse.

DIRK
Du har den ikke mere?

RAKEL
Jeg ville ikke have, at du skulle synes skidt om mig.

Dirk tænker tavst for sig selv.

DIRK
Jeg ved ikke hvad jeg skal sige...

Rakel kigger håbefuldt på ham

DIRK (CONT'D)
... men jeg kommer til at bede dig om, at stå af på næste station.

Rakel kigger knust på Dirk, der har rejst sig op og er ved at samle sine ting.

Dirk roder i sin kuffert og finder kortene over Lahibia grotten frem. Dirk rækker et af kortene til Rakel.

DIRK (CONT'D)
Held og lykke. Det får du virkelig brug for.

Mail: mikala-ch@hotmail.com

Tlf.: +45 60 62 41 00

Uddannelse: Medievidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

MIKALA SOFIE LUNDVALD CHRISTENSEN

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Til dagligt læser jeg medievidenskab på SDU. Lige siden jeg kan huske har jeg være betaget af historier i alle afskygninger. Fra den fantasifuld leg i skolegården da jeg var barn, til de film og serier jeg streamer på min sofa i dag.

For mig er en god historie bundet i karakterernes menneskelighed, både når de udviser exceptionelt heltemod, men også når de fejler. Som nok er det mest menneskelige man kan gøre. Derfor er jeg ikke bleg for at bruge mine egne erfaringer og oplevelser til at styrke mine karakterer og deres motivationer. Jeg tror på at seerne kan mærke når en manuskriptforfatter tør give noget af sig selv. Jeg er særligt optaget af børn og unge, da dette er en målgruppe der gennemgår konstant forandring. Selv nød jeg godt at fiktion til at navigerer livet som teenager og ønsker at skabe historier der kan gøre det samme for den næste generation.

FORFATTER INTENTIONER

Overgangen fra barn til voksen er en kompliceret tid. Teenagepiger har det historisk dårligt, både med dem selv og verden omkring dem. Det er en tid hvor mange føler et kontrol tab. Det er derfor essentielt at lave historier i øjenhøjde med denne målgruppe, ved at tage deres udfordringer seriøst og tør sætte ord på dem. Jeg husker selv hvor svær den tid var og hvor hårdt det kan være at prøve at passe ind, både i skolen og i hjemmet. Intentionen med denne fortælling er at kigge på skilsmisse gennem øjnene på en teenage pige og vende emnet gevaldigt på hovedet. Ved at anvende en teenagepige som hovedperson, er målet at opnå genkendelighed for både voksne og børn og dermed bidrage til at starte samtalen, om hvordan børn og forældre kan håndtere svære tider i fællesskab.

Til Agnes os Skiller

Format 6 episoder af 40 minutter

Genre Ungdoms dramady

Agnes er en pligtopfyldende 13-årig pige, som står med det ene ben i voksenlivet og det andet i barndommen. Om 4 måneder skal hun konfirmeres, hvilket har skabt store konflikter mellem hendes forældre. Juleaften går det helt galt, da skænderierne går ud over lillebroren Valdemar. Efter snakke med hendes mormor, hendes bedste veninde Maja og Majas nyligt skilte mor, kommer Agnes frem til at hun må gøre noget. Ingen andre ser ud til at have hånd om situationen. Sammen med Maja lægger hun en plan, så hun kan rede hendes nærtstående konfirmation. Hendes forældre skal skilles, og det kan kun gå for langsomt.

moodBoard

EXT. FORSTADS GADE - DAG

En forstadsgade, som de er flest, med fortov langs pænt klippede hække. Over dem stikker træer og ens formet huse, det strækker sig så langt man kan forstille sig.

Agnes går, mens Maja balancere på kantstenen med armene ud til siden. Agnes er STILLE, hun tænker.

AGNES

- det så pinligt... Seriøst jeg er så cringe! Jeg ved slet ikke hvordan man snakker til folk?!

Maja stopper med at balance og går normalt. Hun kigger på Agnes, som ser ned i eftertænksomhed.

MAJA

Ej det var ikke slemt... Kan det ikke også være ligemeget hvad de tre kloner tænker om dig?

AGNES

Jo... Eller, nej... Jeg vil jo bare gerne have de syntes jeg er sej nok til at hænge ud med dem

Maja sukker.

MAJA

Jeg syntes du er sej

Agnes griner let.

AGNES

Tak...

MAJA

De piger har så travlt med at tænke over at være seje, at de helt glemmer at have det sjovt. Hvis jeg skulle bekymre mig om at være sej HELE TIDEN, så kunne jeg jo ikke gøre sådan her -

Maja bryder ud i en mærkelig dans midt på fortovet. Agnes kigger pinligt rundt, for at se om nogen kigger.

AGNES

(Panisk)

Ej stop Maja, I get it! Du for sej til at bekymre dig om at være sej

Agnes skubber legende til Maja.

Maja griner og trækker forpustet vejret, hun ligger armen om Agnes og giver hende et lille klem. De smiler til hinanden inden de forsætter med at gå.

MAJA

Hey... øh... når vi kommer hjem til mig, så bare ignorer hvad end min mor har gang i. Hun er blevet så mærkelig efter... ja efter....

Agnes kigger kærligt på Maja.

AGNES

(Indskyder forsigtigt)
Skilsmissen?

MAJA

Ja... Altså hun har altid gang i et eller andet nyt selvhjælpsprojekt. Hun har lige læst om krystaller, så hvis hun forsøger at give dig en krystal må du altså godt sige nej

De griner begge.

MAJA (CONT'D)

Det er pænt skørt, men i det mindste er hun glad nu

Agnes observerer Majas ansigt for tegn på hendes tanker.

AGNES

Var hun da ikke det før?

Maja bliver stille, men tager så en dyb indåndning.

MAJA

Ikke rigtigt... Hun havde alt for travlt med at skændes med min far

AGNES

Skændes?

MAJA

Ja, de kunne skændes om alt, en dag hørte jeg dem skændes om toiletpapir? Like hvem skændes om noget så dumt som toiletpapir?

AGNES

Ja, det lyder ærligt ret dumt

Maja holder igen en tænke pause.

Mail: rune@live.dk

Tlf.: +45 60 46 43 52

Uddannelse: BA i medievidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

RUNE BECH NIELSEN

OM RUNE:

- Igangværende: Cand. Medievidenskab
- Fødselsdag: 23-09-99
- Bosat: Odense

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg er oprindeligt fra Vordingborg, og er pt bosat i Odense for at gå på SDU, i min fritid arbejder jeg som bartender, dyrker sport og spiller DND, gennem specielt DND har jeg fået stor glæde af at opdigte historier til diverse karakterer hvilket har givet mig blod på tanden til at udforske det på et dybere plan. Jeg har gennem tiden på Medievidenskab Bacheloren stiftet bekendtskab med manuskriptskrivning og gennem tilvalgsfaget Manuskriptudvikling til serielle formater fået en stor glæde for at manuskriptskrivning og udvikling af historier. Jeg synes hele processen lige fra den gode idé til udviklingen til skrivning er utroligt spændende. At se sin ide komme til live gennem teksten er ligesom at få en kabale til at gå op eller ligge de vigtige brikker i et puslespil, meget værdigivende og lige fyldestgørende hver gang.

I uddraget fra mit manuskript møder vi Lars der for at blive del af et fællesskab og genfinde sin manddom har tilmeldt sig en skydeklub og er igennem denne taget med Jan og Carsten videre da han endelig har muligheden for at blive del af et broderskab, ved blive en del af deres hemmelige klub i skydeklubben.

Jan kigger meget seriøst på Lars

JAN (CONT'D)

Det er nu dit valg hvem af disse tre mennesker der skal lade livet, er du forberedt?

LARS

...ja

JAN

Er det en lille mus vi har taget med ud Carsten?

LARS

(overbevist)

Ja, jeg er klar!

JAN

Okay, din opgave er simpel, du skal snurre ti gange rundt om dig selv, derefter skal du løbe ned til det træ

(Jan peger ud i skoven)

Og når du så kommer tilbage skal du dreje yderligere ti gange rundt om dig selv og affyre et enkelt skud, efter den af disse tre, du ønsker at fjerne fra jordens overflade. ER DET FORSTÅET?!

LARS

SIR, YES SIR!

Jan bevæger sig ned mod de tre træer for at sætte ansigterne op.

Carsten og Lars står nu tilbage, den intense stemning Jan byggede op med sin tale siver stille og roligt ud mellem træerne.

CARSTEN

Nå, tror du lige du kan klare det eller hvad?

LARS

Ja, selvfølgelig

CARSTEN

Og prøv nu at lade den stakkels lille dreng overleve, det er ikke Counter Strike vel?

De står lidt i stilhed. Man kan høre Jan off screen slå søm igennem skiltene og ind i træet

CARSTEN (CONT'D)

Skal du lige holde gamle betty her?
Bare så du lige kan varme op?

Lars rækker ud efter geværet. I samme sekund både Lars og Carsten har kontakt med geværet går det af. Et skud bliver sendt i retning af Jan.

Vi hører lyden af luften der forlader Jans lunger.

Lyden af geværet der går af ringer i Lars' ører. Han står frosset. Tiden er gået i stå. Det er kun Lars, hans hjertebanken og tinnitussen i hans ører der eksisterer nu.

Lars kommer til sig selv igen, vi hører lyden af Jans krop der rammer jorden.

Carsten og Lars kigger panisk på hinanden.

CARSTEN (CONT'D)

What the fuck...

De kigger ned mod Jan og tilbage på hinanden

CARSTEN (CONT'D)

What the Fuck...

De skynder sig ned til Jan der er gledet sammen op ad træet med det lille barn hængende over ham.

LARS

Han bløder

Lars sætter sig på hug ved siden af Jan, der bløder ud af skulderen.

CARSTEN

(til Lars)

Hvad i alverden tænker du på?! Man sætter aldrig fingeren på aftrækkeren medmindre man vil skyde din idiot!!

Lars rejser sig op. Han kigger uforstående og panisk på Carsten

LARS

Hvad mener du? Jeg tog fat i skaftet? Det var sgu da dig der havde fingeren der?

Carsten skubber Lars i brystkassen. Det overrasker Lars der rykker en meter bagud.

CARSTEN

Du har slået ham ihjel! Han trækker ikke vejret

LARS

Mig?!

CARSTEN

Jeg fucking melder dig til politiet, jeg sværger!

Lars samler sig sammen og skubber igen. Carsten er helt tændt så puffet påvirker ham ikke lige så meget.

LARS

Du har slået ham ihjel! Hvis du ikke havde fumlet med geværet sådan var det aldrig sket!

Lars puffer sig op.

LARS (CONT'D)

Hvis du kontakter politiet siger jeg du var med. Hvad er dit bevis? Dine fingrer var ligeså meget på det gevær som mine!

Carsten genfinder sin positur

LARS (CONT'D)

Var det ikke også din idé at tage herud? Du ved vi har drukket. Hvad fuck gør vi?!

Lars og Carstens hjerner arbejder på overtid. De står lidt i stilhed.

CARSTEN

Fuck man. Vi kan ikke blive knaldet for det her.

LARS

Hvad gør vi?

Carsten kigger sig rundt

CARSTEN

Tror du nogen har set os?

Mail: smkoefoed@gmail.com

Tlf.: +45 51 52 85 25

Uddannelse: BA i litteraturvidenskab

Manuskriptudvikling: Heltid

SUSANNE MARIE KOEFOED

OM SUSANNE:

- Igangværende uddannelse: KA i litteraturvidenskab
- Uddannet yogalærer fra Dansk Yoga
- Den eneste erfaring jeg har med filmbranchen, er som statist i *Bornholms stemme* (1999): Det gjorde jeg til gengæld med bravur (folk klappede i biffen til premieren - and I took that personally).
- Jeg er oftest det modsatte af et 'kellermensch' og særligt optaget af det meningsfulde og konstruktive (sam)arbejde.
- Foruden at skrive bruger jeg tid med mine tre voksne børn samt min øvrige familie og mine venner.
- Jeg tegner, vinterbader, rejser, broderer (ikke klokkestreng. Ikke at der som sådan er noget galt med klokkestrengen som koncept!) træner (noget med #alder #forebyggelse #porøseknogler).
- I forbindelse med min KA skal jeg i ulønnet praktik til september 2025: Måske er vi noget for hinanden?

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

Jeg har altid haft noget på hjerte, hvilket jeg med autenticitet skråstreg autofiktion ynder at kanalisere ud på skrift. Humor er en central del af min skrivestil og et effektivt redskab til at opbløde alvorlige emner og skabe rum for åbenhed og dialog.

Jeg har primært produceret digte skrevet på frie vers indtil jeg for præcis et år siden, for første gang, stiftede bekendtskab med manuskriptudvikling. Jeg erfarede hurtigt at de to genrer på mange måder, minder om hinanden; især hvad fremskrivning af visuelle billeder angår. Siden da har jeg overvejende beskæftiget mig med sidstnævnte og udviklet idé og manuskript til komediedramaserien *Vinterbadeklubben*. Intentionen var at skabe en troværdig fortælling, der belyser tabuiserede og oversete emner, herunder overgangsalderen.

1. INT. LÆGEHUS - VENTEVÆRELSE - DAG.

Sonja sidder på en STOL. En UNG, KVINDELIG LÆGE kalder hendes navn.

LÆGE
Sonja?

SONJA
Ja?

Hun rejser sig, og småløber efter lægen, der ikke venter, og derfor hurtigt er TI METER foran Sonja.

2. INT. LÆGEHUS - LÆGENS KONSULTATIONSNUM - DAG.

Da Sonja kommer til konsultationsrummet, sidder lægen på sin KONTORSTOL. På SKRIVEBORDET står en COMPUTER.

Lægen slår hånden ud mod en STOL.

LÆGE
Værsgod at sidde. Hvad kan jeg gøre for dig?

SONJA
Det ...-

Hun stønner lidt, og tager derefter en dyb indånding.

SONJA (CONT'D)
Huha - jeg skal lige have pusten.
Ja, jeg ved ikke helt ...- Eller jo ...- Det er bare...- Jeg er temmelig udmattet. Jeg føler ikke, jeg har overskud. Overhovedet.

Lægen kigger op mod loftet, og ser tænsksom ud.

LÆGE
"Jeg ville løbe et maraton, men endte på min sofa."

Hun kigger på Sonja.

LÆGE (CONT'D)
Ja, det er måske ikke det bedste eksempel, men forstår du?

(Sonja ryster på hovedet, og når ikke at svare)

LÆGE (CONT'D)
Når livet lægger dig ned, Sonja, så er det vigtigt at tage benspændet alvorligt. Ellers kan det hurtigt ramme dig som ...-

Hun KNYTTER den ene hånd, og slår den HÅRDT ind i håndfladen på sin modsatte hånd.

LÆGE (CONT'D)
BAM! Et lyntog!

Sonja giver et hop af forskrækkelse.

(Lægen gennemgår herefter Sonjas journal ved at opremse diverse, inden hun fortsætter.)

LÆGE (CONT'D)
All right. Hvad har vi ellers?

(Hun lægger tryk på stavelserne, mens hun læser højt)

LÆGE (CONT'D)

HÆ-MO-RI ...-

(Sonja afbryder)

SONJA
Jeg vil egentlig bare spørge, om
jeg kan blive sygemeldt?

LÆGE
Sygemeldt? Altså på grund af
hæmorider? Bare sådan?

(Hun knipser på 'sådan')

SONJA
Nej, ikke med hæmo ...- Jeg har IKKE
hæmorider! Sig mig, er det ikke en
gammel journal, du kigger i?

Lægen bevæger hovedet meget langsomt fra side til side som
svar.

(Lægen spørger yderligere ind til træning, sex og om Sonja vinterbader. De snakker også om skilsmisens konsekvenser, overgangsalderen og at Sonja skal sygemeldes i fire uger, inden konsultationen rundes af.)

LÆGE
Jeg kan altså virkelig anbefale
vinterbadning. Især mod stress og
overgangsalder, men det hjælper
altså også på det brune fedt,
smilerynker, appelsinhu ...-

Sonja afbryder med et grin.

SONJA
Dét tror jeg så ikke lige, du skal
regne med, vi finder ud af.

Sonja rejser sig som indikation på, at konsultationen er
slut.

De sender hinanden et smil.

LÆGE
Vi ses om fire uger, Sonja.

Mail: tjellevejrup@gmail.com

Tlf.: +45 23 25 63 96

Uddannelse: Journalist, manuskriptforfatter og instruktør

Manuskriptudvikling: Deltid

TJELLE VEJRUP

OM TJELLE:

- Manuskriptforfatter og instruktør
- Uddannet journalist i 2010.
- Standup-komiker siden 2008.
- Foredragsholder siden 2022.
- 15 års erfaring som tv-tilrettelægger, skribent, comedywriter samt tv- og radiovært.

HVORFOR MANUSKRIPTUDVIKLING?

For at citere en ansat i jobcenteret under min sidste omgang med dagpenge, er mit CV: "... imponerende og komplet uoverskueligt".

Jeg har været vidt omkring i mit voksenliv, og jeg har aldrig været bange for at gå nye veje. I 2022 stod jeg således ved en skillevej, efter et år som radiovært.

Dokumentet på min computer med den irriterende titel "Ideer til tv-serier" var efterhånden lige så langt som Ringenes Herre-trilogien. Hvis det nogensinde skulle blive til mere end en drøm, måtte jeg altså få noget struktur.

Derfor søgte jeg ind på SDU, hvor jeg fik redskaberne til at stille de trælse, men rigtige spørgsmål til mig selv, så ideerne kunne stoppe med at flagre og i stedet lande i noget, der giver mening.

I 2023 skrev og instruerede jeg derfor min første kortfilm, komedien 'Krigs A La Mande', der vandt to Guldæg til SDU's egen filmpris (bl.a. for bedste manuskript), og som siden blev udtaget til OFF - Odense Internationale Filmfestival. Se vedlagte manuskriptsider fra netop denne film.

Jeg håber, at fremtiden bringer flere spændende projekter for mig som både forfatter og instruktør, om det så er med komedier, drama, reklamer eller, som i tilfældet med min eksamensopgave, en monster-komedie sat i 1982.

“NABOKRIGEN 1982”

I 1982 slog et missil ned i et sommerhusområde i Odsherred. Ingen mennesker kom til skade, og hændelsen blev døbt ”Hovsa-missilet”. Men missilet var ikke en smutter.

Historien starter, da kæresteparret Bettina og Peter ankommer til deres nye sommerhus. De møder det ældre ægtepar, Karsten og Grethe, der sidder på magten i grundejerforeningen og har en meget klar idé om, hvem der ikke passer ind i området. Peter besnæres af ægteparret, men Bettina bliver i stedet venner med de ”mærkelige”, og da flere af dem forsvinder eller findes brutalt myrdet, indledes et kapløb mod tiden for at redde en lille pige ud af kløerne på et monster, imens myndighederne brillerer ved deres inkompetence.

Dette er den ”virkelige” historie om, hvordan overnaturlige hændelser nær smadrede et fredeligt sommerhusområde, og hvordan det førte til en statsministers fald.

UDDRAG AF “NABOKRIGEN 1982”

BETTINA
Vil du høre musik nu?

Peter stirrer vredt på Bettina.

PETER
Fint, så går jeg ud i bilen.

Han tager det eneste kassettebånd, der ligger på hylden. Der står ”Giro 413 – Mix” på. Skuffelsen i Peters øjne er tydelig. Han hvisker.

PETER
Fis.

Så vender han om og går ud af døren, med vin-box og kassettebånd i hånden, imens han råber over skulderen.

PETER
Og jeg tager boxen med!

Bettina stirrer lamslået efter ham. Fordøren smækker off screen. Bettina sætter sig ved siden af Gulya og lægger armen om hende. Udenfor hører man bildøren blive åbnet og smækket. Kort efter tændes bilradioen, og kassettebåndet spiller Lis & Pers ”Man skal altid have tid til hinanden”. Der skrues op for lyden. Bettina masserer sine tindinger. Gulya snæfter.

GULYA
Jeg elsker Lis og Per.

Bettina smiler let. Så høres tændingen i bilen og kort efter begynder bilen at køre. Der høres et brag. Musikken stopper og man hører en højlydt broklyd fra Peter. Gulya går hen til vinduet og kigger ud.

GULYA
Han ramte bare en skraldespand.

62.

En person, der indtil nu har opholdt sig bagerst i teltet, træder frem. Det er POUL SCHLÜTER, formand for Det Konservative Folkeparti. Han bevæger sig med en ro og autoritet, der er i stærk kontrast til den mere pressede, urolige Anker Jørgensen, hvilket tydeligvis irriterer Anker.

SCHLÜTER
Måske skulle I tage at lytte til, hvad borgerne har at sige? Eller er vi helt holdt op med det, Anker?

Anker knytter stilfærdigt næven og undertrykker sin vrede. Han ser ikke tilbage mod Schlüter.

ANKER
Bare bland dig uden om, Poul. Det her er et anliggende for regeringen, ikke oppositionen.

Schlüter skænker en kop kaffe og går overlegent hen til strategi-bordet.

SCHLÜTER
Selvfølgelig, Anker. Jeg er her jo blot for at bistå med den smule råd og vejledning, jeg kan.

Schlüter smiler slesk til Bettina, Gulya og Esma, der godt kan høre, at han taler pænt til dem, men de er ikke overbeviste, om de kan stole på ham.

3. INT. FESTLOKALE V. LANGBORD - AFTEN

Chefen for firmaet, SANDIE (45 år), slår på glasset.

SANDIE

Velkommen til årets julefrokost. Så er det med at få løst bæltet og åbnet bukserne, altså, ikke på dén måde. Vi skal ikke have en metoo lige som sidste år med Henrik. Ik'å, Henrik?

HENRIK (60 år) rækker grinende hånden op.

SANDIE (CONT'D)

Ja, vi var jo nødt til at sige farvel til Dorte på den konto. Nå, men i år har vi derfor indført en tre-sekunders regel, hvilket vil sige, at vi altså ikke må røre ved hinanden i mere end tre sekunder... Christian, vil du lige komme her?

Sandie hiver Christian op og lægger hånden på hans mave og tæller.

SANDIE (CONT'D)

Se her, en kasse øl, to kasse øl, tre kasse øl og så skal hånden væk, ik'å.

Henrik buher. Christian er pinligt berørt, men det bliver bedre af, at Line synes, det er sjovt, at han er med i den kiksede demonstration.

Sandie signalerer foran Christians baller og skridt og til sidst på hans bryst.

SANDIE (CONT'D)

Og hér og hér og hér er det selvfølgelig nul sekunder. På damerne, på dig er det jo fint, båtbåt.

Sandie "båtter" hurtigt på Christians bryst.

SANDIE (CONT'D)

Men som sagt, åbn bukserne, fordi... ja der er masser af mad. Velbekomme.

Alle tager deres tallerkener og rejser sig.
øl. Tre sekunders reglen.

8A. INT. FESTLOKALE V. LANGBORD - AFTEN

Mini-montage af at der spises mange portioner risalamande. Det bliver gradvist sværere for alle at få bidderne ned.

Ekstreme nærbilleder af at folk skovler skefulde med risalamande ind i munden.

En person tager tallerkenen op til munden og holder risalamanden ind. To kollegaer giver op. Tejs hoster og dunker sig i brystet.

8B. INT. FESTLOKALE V. LANGBORD - AFTEN

CHRISTIAN
(Først til Tejs, så til
Line)

Er du okay? Er Tejs okay?

Tejs sveder og har tydeligt ubehag, imens han tager en ny portion.

LINE
Han har nogle allergier. Ik' osse
Tejs?

TEJS
Bare mælk. Og nødder.

Tejs hoster og sveder, nikker og spiser videre. Line siger, lidt jokende, til Christian og Oliver.

LINE
Han kan vist heller ik' tåle ris.

TEJS
Man skal bare omfavne smerten ...
ligesom i Paris-Roubaix.

CHRISTIAN
Men kan du få luft?

TEJS
Jeg har ikke brug for lige så meget
ilt som jer andre, jeg har trænet i
højdemeter.

Christian vil gerne spørge mere ind til Tejs, men han indser, at Oliver har frit spil i konkurrencen, og han vender tilbage til at skovle mere risalamande over på sin tallerken.

Oliver og Christian har hele tiden blikket fæstnet på hinanden.

Mail: matanimonni@gmail.com

Tlf.: +45 91 25 92 44

Manuskriptudvikling: Deltid

VERONICA ALMEN KEYCER

OM VERONICA:

- Fem FOF-Aftenskolehold i skrivning/2020-2021
- Taskforceforløb hos Ofilm /2022
- Været med på produktionen af over 15 kortfilm/ 2022-2024
- Serieskolen med DR Ultra /2023-2024
- Skrevet og instrueret 3 kortfilm /2023-2024
- Nomineret til "Bedste manuskript" på Guldægget/ 2024
- Talent Camp Odense /2024

HVORFOR MANUSKRIFTUDVIKLING?

Historier for mig er ikke kun noget, som jeg vil gøre en karriere ud af. Det er en del af min identitet. Jeg forelsker mig konstant i fiktive personer, som kun jeg kender, og det er ud fra dem, at mine historier udspringer. Jeg vil lære dem bedre at kende, for at andre kan lære dem at kende. Jeg vil forstå dem, finde frem til deres kerne, deres frygt, længsler, selvdestruktive tendenser og de ting, der fører dem til eufori.

Jeg valgte at studere manuskript udvikling, fordi jeg drømmer om at leve af at være skrivende instruktør. Jeg vil både skrive til mig selv og andre, så vel som at instruere andres manuskripter. Jeg ville også enormt gerne være en del af et writers room, hvor jeg kan skabe noget i fællesskab med andre, eller arbejde som assistent til en manuskriptforfatter eller instruktør, for at lære af deres egne metoder og tilgang til arbejdet.

Desuden har jeg meget mere tid til at skrive end at instruere, så hvis jeg vil have, at mine historier skal se dagens lys, så er jeg nødt til også at dele ud af dem. Ergo: Skriv til mig hvis du vil have et uforpligtende tilbud til et kortfilmsmanuskript, som du potentielt selv vil bringe liv i. Har du allerede en ide, som du vil have hjælp med at få til ord? Hit me up. Jeg er endnu ikke erfaren nok til at kunne kræve penge for en skid. Udnyt det.

EXT. PARKERINGSPLADS VED KIRKEN - VINTER, EFTERMIDDAG

Isolde lægger kniven i lommen igen, og går tilbage mod de andre. Tørrer sit blodige ansigt med frakkeærmet. Ryster af adrenalin og vrede. Daniella ser utilpas ud, men forsøger at skjule det. Nora er forsat bare utilfreds.

NORA

(Til Isolde)

Se det som en mulighed. Du er så glad for at lege seriemorder uden at forholde dig til det etiske i at dræbe et menneske der rent faktisk kan tænke. Hvorfor ikke tage med os ud i den store verden og dræbe endnu flere, mens jeg finder en bog om infektionssygdomme der ikke er målrettet ottende klasser?

ISOLDE

Du fatter det ikke, gør du? De er allerede døde. Der er ikke noget tilbage at dræbe, der er ikke noget tilbage at redde. De er væk og du kan ikke gøre noget ved det.

NORA

(Til Daniella)

Måske er det luftbåren? Vi er bare immune.

DANIELLA

Som de eneste? Hvorfor er vi særlige?

ISOLDE

Fordi vi er i guds hjem!

(Råber til kirke/gud)

Våger du over os? Er det det hellige vand jeg har tørret min røv med som velsigner os med synet af verdens fucking undergang? Nå, men her er hvad jeg synes om din frelsning.

Isolde trækker bukserne ned og sætter sig for at skide. Intet kommer ud. Som et kompromis tisser hun i stedet. Hun griner og rækker fuck til kirken mens urinen glider rundt på jorden.

NORA

(til Daniella)

Tror du stadig man kan tanke benzin hvis der er strømsvigt?

INT. BAGERI - TIDLIG MORGEN

Bodil forlader butikken. Mona ser mod Adam bag kassen.

MONA
Hvor længe er du alene?

ADAM
En times tid eller to.

MONA
Kan du lave hindbærcroissanter?

ADAM
Jeg må ikke bage alene.

MONA
Jeg spørger ikke om du må, jeg
spørger om du kan?

Adam tøver, som om det er farligt at snakke om.

ADAM
Jeg har bagt siden jeg var ni, men
jeg er kun praktikant og Bodil har
nogle meget bestemte måder--

MONA
Bodil er her ikke.

ADAM
Men... Jeg må ikke.

MONA
Hvad må du så?

ADAM
Slå ting ind på kasseapparatet.
Feje. Sætte skiltet op.

MONA
Slikke dejskraberen ren inden du
vasker op?

ADAM
Jeg vasker ikke op. Bodil er meget
påpasselig med hvordan man
håndterer køkkenredskaberne.

De to udveksler et blik. Adam vil jo gerne...

ADAM (CONT'D)
Okay, du tager kassen!

Cleo står i kassen. Maria kommer op til hende.

MARIA

Hej.

CLEO

Vi har lukket.

Nej de har ej... Marco kommer hen ved siden af Cleo.

MARCO

Hej Maria. Går det godt?

MARIA

Jo, tak. Jeg skal ha printet noget.

Maria rækker ham en USB. Marco tager den over til printeren.

CLEO

Det er billigere på biblioteket.

(*intet svar*)

Hvor mange sider?

MARIA

Fire.

Cleo taster det ind på kasseapparatet og Maria betaler.

MARIA (CONT'D)

Jeg har beslutter at du må beholde
lejligheden. Til gengæld for at jeg
må skrive en artikel om os.

CLEO

"Os"?

Marco kommer tilbage med de fire printede sider. Maria lægger dem foran Cleo med en kuglepind. Det er en kontrakt.

MARIA

Dengang der var et os.

Cleo er stille. Ville Maria mere? Nej. Bare en underskrift. Nu er de kun en formalitet. Cleo spytter på papirerne.

MARIA (CONT'D)

Det kan du jo så tænke over.

CLEO

Det kan jeg jo.

Maria tager papirerne igen og går.

Hvordan skaber vi bæredygtige forandringer i medieproduktionsbranchen?

Forskningsprojektet *Green Media Production Development* har undersøgt hvordan medieproduktionsbranchen kan bidrage mere til den grønne omstilling og interesse sig for EU's ESG-parametre.

Forskerne har sammen med branchefolk knoklet, og vi er nu klar med ny viden, oplæg og dialog.

Mød os den 21.11 på Filmskolen i KBH.

Annika Lund Jensen (Produced By)
Heidi Philipsen (SDU)
Carsten Sparwath (Produktionschef TV 2)
Ege Heckmann (Green Producer Clubs)
Caroline Gjerulff (Vision Denmark)
Sara Mosberg Iversen (SDU)
Miriam Nørgaard (Growing Stories)
Jakob Høgel (Den Danske Filmskole)
Eric Vogel (Tordenfilm)
Mette Bihl (Odense Filmværksted)
Ida Meisling (SDU)
Maria Møller Christoffersen (Frau Film)

KATALOG LAVET AF

SUSANNE MARIE KOEFOED OG DAGMAR GORICA PETERSEN

SDU